

L'URC

**una revista
castellera**

**número 37
febrer 2017**

www.castellersdebarcelona.cat

Los valles «Castellers de Matxinenos», en su debut en la plaza valenciana, presentando un equerre de seta.

**Aquell Firagost
de 1972**

**Així se'n veu:
Efren García**

**Recollint el fruit d'una intensa
feina d'assaig del pilar**

Editorial

Comença a caminar la 48a temporada de la Colla i ho fa amb la mateixa il·lusió que un alumne inicia el curs escolar amb la mirada al final de curs esperant obtenir els millors resultats possibles.

Com aquell estudiant, per obtenir la recompensa cal treballar al llarg del curs. Cal, assaig rere assaig, treballar dur per arribar als "exàmens parciaus" que són les diades castelleres amb la feina feta.

De la mateixa manera que ho fan els estudiants, cal un esforç continu i progressiu que ens permeti arribar a l'examen final del mes de novembre i puguem esbossar un somriure que expressi la satisfacció per haver assolit els nostres objectius.

Mirant les galerades d'aquest URC veiem que a inicis dels 70 un periodista definia la nostra colla com una que "està en fase de franca i esperançadora consolidació dels castells de set".

Han passat quatre dècades i ens trobem en una fase en la que hem consolidat els castells de 9, i ens trobem en una "esperançadora" etapa d'aconseguir en els propers anys la consolidació dels castells de gamma extra. Aquesta consolidació tan sols depèn de nosaltres. Depèn que cadascun dels castellers que lluïm amb orgull la camisa vermella ens comprometem a fer-ho possible i això passa per superar els parcials (assajos) i arribar a l'examen final de novembre amb els èxits a la faixa.

Som-hi, el curs ha començat, superem-lo!

Consell de Redacció:

Aida Buaro, Pepe Dobao, Assumpta Dura, Toni Mañané, Mery Mañané, Frederic Planas, Jaume Plana, Robert Saugar, Carme Soria i Albert Tarrat

Col·laboradors:

Emma Álvarez, Narcís Aragall "Siset", Celia Botella, Rafael Caballero, David Coll, Mireia Cortés, Pepe Dobao, Marc Estapé, Efrén García, Laura Gimeno, Carles Girol, Alejandro Gómez "Fanzy", Paco Igual, Joana Llana, Sira López, Mery Mañané, Toni Mañané, Carlos Marofó, Oriol Martí, Laura Martí, Eduard París, Frederic Planas, Anna Prats, Sergi Renedo, Lluís Roigé, Eduard de la Rosa "Teddy", Robert Roselló, Robert Saugar, Vinyet Solé, David Tarrats, Helena Tarrats, Sara Tarrats.

Fotografia:

Arxiu Castellers de Barcelona, Arxiu Colla Joves Xiquets de Valls, Laura Bustó "Blau", Roberta Esteves, Toni Mañané, Natàlia Mocholi, Núria Montenegro, Christian Muñoz, Engràcia Negre, Carles Paniello, Eduard París i Marc Serarols.

Il·lustracions:

Albert Tarrat

Correcció:

Mery Mañané, Eduard París i Anna Mollà (Consorci per la Normalització Lingüística-Sant Martí)

Publicitat:

Arnau Lleixa i Albert Torrella

Montatge:

Frederic Planas

Edita:

Castellers de Barcelona

Impressió:

Empòrium serveis gràfics

URC:

urc@castellersdebarcelona.cat

Castellers de Barcelona:

C/ Bilbao, 212-214 - 08018 Barcelona
Tel./fax/cont. 93 498 27 28 - Mòbil 609 32 77 56
colla@castellersdebarcelona.cat

El Consell de Redacció no es fa responsable de les opinions reflexades en els articles dels seus col·laboradors.

Fotografia principal de la portada: Núria Montenegro.

L'URC

una revista castellera

SUMARI - EDITORIAL

EL RACÓ DEL CAP DE COLLA

Mery Mañané

SALA DE JUNTES

Rafael Caballero

AIXÍ SE'NS VEU

Efrén García

LA PARTICIPACIÓ DE LES COLLES A LA DIADA

Pepe Dobao

AQUELL FIRAGOST DE 1972

Toni Mañané

EL RACÓ DEL CAP DE CANALLA

Robert Roselló

ACTUACIONS 2016 (2a part)

9

ELS BALLETS DE CATALUNYA

Toni Mañané

EL RACÓ DEL CAP DE CANALLA

Robert Roselló

ACTUACIONS 2016 (1a part)

16

JA NO SÓC CANALLA

Sara Tarrats, Celia Botella i Vinyet Solé

ENTREVISTA: SÍLVIA RUÉ

Laura Gimeno

POEMA PER AL SOPAR DE CANALLA

Vinyet Solé

LA CANALLA PINTA

Emma Álvarez

HAN FET 25 ANYS...

Marc Estapé, Lluís Roigé i Sergi Renedo

LA CANALLA DIU

Anna Prats

CASTELLERS DE BARCELONA

Narcís Aragall "Siset"

COMENÇA LA FESTA

David Coll

LA DIADA DE L'11 DE SETEMBRE

David Tarrats

VISIÓ DE PARE CASTELLER

Robert Saugar

CAMINADES CASTELLERES

Frederic Planas

FE D'ERRADES

La crònica de l'actuació del Camp d'en Grassot apareguda a l'anterior número i que estava signada per la Laia Dosta, en realitat és del Pepe Dobao.

Per altra banda, a la taula de castells d'aquesta mateixa actuació falta el pilar de 5 que vam fer després de l'intent desmuntat de pilar de 6.

El racó del cap de colla

Mery Mañané, cap de colla

5 de 8 a la diada de colles locals

Llibre en blanc.

Ens trobem a les portes d'una nova temporada, la 48^a de la nostra història, després d'un 2016 de consolidació.

Ha estat un any on hem hagut de fer front a diversos obstacles, però junts hem aconseguit ser la millor colla de 9 del món casteller, la que té més efectivitat en aquesta gamma de castells, i l'única del nostre nivell que ha aconseguit mantenir (i superar!) els registres de l'any anterior. És important tenir-ho en compte, ja que sovint no som conscients de la importància del que estem fent, independentment del que facin altres colles.

Vull donar-vos les gràcies per permetre'm ser cap de Colla d'aquesta gran colla; per tots els sacrificis que heu hagut de fer i tot allò al que heu renunciat per poder venir a un assaig o a una actuació; a tots aquells que entreu al local sense fer soroll per amagar-vos dins d'una soca sabent que no sortireu a la foto, perquè sense vosaltres no seríem res; al tronc que s'esforça

setmana a setmana i ho lluita tot fins al final; i a la canalla valenta que són el nostre gran tresor.

També a tres persones que no poden venir tant com voldrien, però que fan una feina imprescindible darrere el teló: Ramon, Júnior i Josep Sala, mil gràcies per ser-hi tant sense poder venir.

I per últim, a dues persones que van dirigir la Colla abans que nosaltres, que ens han ajudat durant tot l'any i ens han traspassat la seva experiència i coneixement perquè poguéssim seguir la seva línia de

treball: Jaume i Ubald, gràcies per l'esforç que heu fet aquest any quan ja ho havíeu fet tot, per tots els consells i el suport i pel gran amor que heu demostrat per la Colla.

Ara arriba la temporada 2017, un llibre en blanc que anirem escrivint junts amb l'esforç i el compromís de tots. El final d'aquest llibre només depèn de nosaltres, i tenim prou solera i potencial com per aconseguir tot allò que ens proposem, només cal creure-s'ho i lluitar-ho. Som-hi!

CatalunyaCaixa

Caixa Catalunya Tarragona Manresa

Aconsegueix la MASTERCARD dels
CASTELLERS DE BARCELONA

Agència 0817
Aragó-Lope de Vega - T. 933072051

Sala de Juntes

Rafael Caballero, president

Temporada 2016, feina feta. Ens hem mantingut com a colla de 9 consolidada; ningú nega que no ha estat un regal (bona feina per part de tots en una temporada de canvis), però tampoc ningú nega que esperem del 2017 un pas més. Tampoc serà un regal; però això sí que us ho puc dir: vinguin com vinguin, depèn de nosaltres; serà el que nosaltres vulguem.

Sabem què s'ha de fer. Hem fet feina d'anys per aquest pas més. Tot passa per créixer al pati d'assaig; de forma sostinguda. No val omplir la pista de forma excepcional en un parell d'ocasions; des de l'inici de temporada hem d'assolir 30-50 persones més. Això passa per augmentar l'assistència dels que estem a la Colla i per atraure nous companys i companyes, que vulguin tastar la nostra afició i que vulguin treballar-la durant tota la temporada; el premi compartit s'ha de saber transmetre.

Al dia de la Colla, vaig viure una emoció nova pel que fa a aquest premi compartit; una emoció que em va fer pensar. Desenes de persones treballaven dies abans amb l'objectiu de passar una bona estona plegats, de forma distesa per a molts, però no tant per a d'altres; una vegada finalitzat el cap de setmana, un casteller se'n va abraçar emocionat, plorant; tota la tensió s'havia deixat anar, havia aconseguit el seu objectiu com a organitzador d'una de les activitats; aquest casteller havia aconseguit coronar el seu castell. I és què no tots els castells es fan a plaça, el tema social pren molta rellevància a

hores d'ara, a l'etapa que viu la Colla. O mantenir-nos com a colla de 9 o créixer en massa social per fer un pas més. No hi ha més secret; hem de treballar el nostre 'castell social' i, com els que fem a plaça, ens necessita a tots nosaltres d'una forma constant, concentrada, sostinguda, solidària.

Ens mereixem que sigui ara, a les portes del 50è Aniversari. Cuidem-nos, cuidem els nouvinguts; mantinguem un bon ambient, sapiguem transmetre amb energia el premi que ens espera.

Endavant!!!

Els segons del 4 de 9 amb folre de la darrera Mercé

elpuntdelclot

**PAPERERIA
COPISTERIA**

Carrer del Clot, 93
08018 Barcelona
Tel. 932 654 130

Bar Brusí

Situat al centre del Barri Gòtic

Entrepans i tapes variades

"Els callos dels Castellers de Barcelona"

Llibreria, 23
Freneria, 1

Telefon 93 315 05 59
08002 Barcelona

Així se'ns veu

De la gran institució a la família més propera

Efren Garcia

Quan vaig acostar-me al fet casteller, a meitat dels noranta i de la mà d'una colla de nova formació fora de la zona tradicional, vaig haver d'anar perfilant mentalment un mapa d'aquest gran món en el qual m'acabava de ficar. A les grans colles, com les vallenques, els Castellers de Vilafranca o els Minyons de Terrassa, se li sumaven formacions emergents com les dels Bordegassos de Vilanova o els Xiquets de Reus; i començaven a créixer agrupacions del nord com els Capgrossos de Mataró, els Marrecs de Salt o els Sagals d'Osona.

L'ebullició del Baix Llobregat i el Barcelonès em feia complicat dibuixar el paper dels Castellers de Barcelona, una gran colla, antiga com les que més, al centre de Barcelona, però sense els aires de modernitat que m'envoltaven. Mentalment la frontera situada a Vilafranca se'm feia complicada de salvar. La mentalitat tradicional contra la nova cultura castellera, dos-cents anys d'història o tot un futur per davant.

Durant molt de temps els contrastos inconcebibles a la ment de l'adolescent que era aleshores em van fer respectar des de la distància aquell gran temple casteller, amb caire de club exclusiu, una imatge sòlida i uns socis permanents. La voluntat d'alçar els castells més grans per la Mercè a qualsevol preu em fascinava i la tossuderia amb un etern atac a les construccions de 9 pisos em feia respectar la colla degana de la Ciutat Comtal. Amb el temps, coneixent membres d'aquest grup tan selecte, acabes idealitzant una institució que va imperar durant tants anys a Barcelona, però també al seu cercle d'influència.

Les anades i vingudes a les botigues de prop de plaça, carregats de llunes de cervesa m'ocasionaven cert desencís.

La meva visió crítica ha passat per molts estadis. En ocasions, les anades i vingudes a les botigues de prop de plaça, carregats de llunes de cervesa m'ocasionaven cert desencís. Després coneixia personatges d'un valor inquestionable dins la Colla que em feien tornar-m'hi a apropar amb la major de les simpaties. Les llenyes d'uns anys es contraposaven al domini tècnic d'altres, això sí, sorprendentment, amb molts pocs relleus a les cares visibles.

El temps i les circumstàncies han fet que cada cop estigui més a prop de les formacions de la ciutat i que aquell paratge borros dels noranta s'hagi anat aclarint gràcies a la proximitat. La gran institució ha esdevingut ara una –igual de gran– família. La Colla –com la resta del món casteller– ha deixat enrere la rauxa per apostar pel seny i els troncs cada cop donen cabuda a més castellers. Són aquests qui ara agafen amb respecte el relleu del que, als ulls d'un servidor, un dia va ser un club exclusiu guardià de les essències castelleres a la gran ciutat.

EFREN GARCIA va ser un dels principals impulsors de la informació castellera a internet a través del diari electrònic de la Diputació de Barcelona (www.lamalla.cat). És l'editor de castells al diari Ara des de la seva fundació tot i que també ha liderat la secció castellera de la versió online de *La Vanguardia*. Co-autor del llibre "Castells" i del documental "165 Regent Street". Director i presentador de la tertúlia radiofònica del BTV Castells, ha format part de l'equip de transmissions de la Xarxa de Televisions Locals.

L'Efren Garcia comentant la diada de la Mercè. Foto. Carles Paniello

Frankfurt

El racó de la mel

Lope de Vega, 282
08018 - Barcelona

—ZONA WIFI—

La participació de les colles a la Diada, a debat...

Pepe Dobao

Els últims 11 de Setembre les colles castelleres que han participat en la manifestació de la Diada han augmentat considerablement. Què diuen els estatus de les colles? Funciona el sistema assembleari en aquestes decisions? Han deixat algunes colles l'ambigüïtat i es posicionen clarament a favor de la independència? Hi ha altres raonaments?

Viatgem al passat, any 1992... Una sola colla de la zona sud rebutjà participar en la cerimònia d'inauguració de les olimpíades. El seu posicionament era clar: el Comitè Olímpic no reconeixia Catalunya com a nació que pogués participar sota la seva pròpia bandera. En aquells anys, el moviment independentista no era significatiu, però hi era.

Fins ara, les colles havien mantingut una posició neutral per diferents motius. Un dels handicaps de les colles és mantenir el número de camises i pot ser que aquest raonament validés aquesta decisió antany. La pluralitat en molts àmbits és habitual en les colles, nacionalitats, ideologies, però sembla que el caràcter integrador de l'activitat castellera vagi més enllà, d'una banda, i d'altra, el clar posicionament a favor de la independència d'una majoria dels seus integrants. Una colla és un fidel reflex de l'actualitat social a Catalunya i potser la societat catalana ha abandonat l'ambigüïtat.

Un altre esdeveniment d'aquest any, el viatge a Euskadi de la nostra colla. Titular del diari ARA, "Els Castellers de Barcelona actuen a Euskadi a favor de la consulta, convidats per la plataforma Gure Esku Dago, amb moltes similituds amb la què es va convocar a Catalunya". Un article publicat a la nostra web, comença així... "Una part de la colla de Castellers de Barcelona va viatjar fins a Euskadi com a testimoni de la cultura popular catalana". Dret i revés.

Les colles, de la mateixa manera que altres àmbits socials i culturals, han canviat el seu posicionament empesos pel moviment popular, un moviment del qual els polítics saben aprofitar-se molt bé. I aquí comença a difuminar-se la fina línia que separa l'àmbit polític del popular i social. ¿Són els castells un aparell propagandístic més enginyosament aprofitat per alguns moviments i partits polítics o senzillament el sentir d'una part de la societat catalana? És aquí on les colles

s'haurien de mantenir fermes i no deixar instrumentalitzar la seva imatge.

Però hi ha una altra imatge, la dels castellers que es posicionen clarament en contra d'aquests actes, que mentre uns pinten de socials i culturals, ells els consideren polítics o abrigats sota el paraigües d'unes idees que no comparteixen. És la seva colla, la que els ha acollit independentment de les seves idees, i ara se senten... decebutos?

Una vegada més, la falta d'informació, de debat, d'assemblees dins de la colla per tractar aquests temes es troben a faltar. Una decisió no és bona o dolenta en si mateixa, sinó el camí que ens porta a aquesta decisió. Decisions en les quals tothom estigui representat. Si no, que cadascú reflexioni i analitzi si realment com a colla tenim validesa per interpretar correctament els desitjos de tots els seus integrants.

Aquests actes, que uns pinten de socials i culturals, altres els consideren polítics o abrigats sota el paraigües d'unes idees que no comparteixen.

Castells simultanis durant la concentració de 2014

Aquell Firagost de 1972

Toni Mañané

Valls ha estat unànimement reconeguda com a ciutat bressol dels castells; és allà on hi ha les primeres referències escrites de l'activitat castellera cap a finals del segle XIX. Actuar a la plaça del Blat a les Decennals és un honor per a totes les colles castelleres, però només una ho ha fet en aquesta plaça sense ser cap de les vallenques fora de les Decennals.

De tots és conegut el blindatge que les dues colles vallenques fan de la plaça del Blat; mai cap colla castellera ha pogut fer-ho fora de les Decennals, diada castellera que té lloc tots els anys acabats en 1 coincidint amb la Candelera i on actuen totes les colles castelleres fent una cercavila i aixecant un pilar davant de l'Ajuntament de la capital de l'Alt Camp. Posteriorment, totes les colles repartides per la vila aixequen un únic castell totes alhora.

Parlant amb el Manel Olivella i el Josep Sala, dues de les persones amb més història a la Colla, vam recordar que l'excepcionalitat d'actuar a Valls la va trencar –i ha estat l'única colla– els Castellers de Barcelona l'any 1972, concretament l'1 d'agost, actuant pel Firagost.

Curiosament, a l'extens arxiu de la Colla, no tenim cap referència d'aquella actuació (ni de cap altra d'aquell any), ni escrita ni gràfica. Esbrinat el que va poder succeir per tenir aquest forat històric, tot apuntaria als anys de l'escissió de la nostra colla amb els "palomos" de Santa Coloma. Aquests es van endur material d'uns anys que van considerar que eren comuns a les dues formacions i que malauradament s'han perdut.

Afortunadament, el Firagost 72 va succeir tan sols fa 45 anys!!! I, sortosament, encara hi ha memòria històrica tant a les colles vallenques com a la nostra.

Un dels primers documents trobats és el llibre *Colla Vella dels Xiquets de Valls* de l'Agustí Pena Martínez. Aquesta ressenya, oferta pel nostre Albert Güell i el xiquet de la Vella Magí Mallorquí, parla en el volum dedicat als anys 1947-1980 que "es va decidir que foren la Colla Joves Xiquets de Valls i Castellers de Barcelona els que van sortir davant del poble i les autoritats entre les quals destacava la presència de l'Alcalde de Barcelona José Mª de Porcioles i Colomer".

La publicació vallenca *Joventut de l'Alt Camp* assenyalava, uns dies abans, que l'actuació dels de Barcelona seria un "fet inèdit ja que des de sempre han actuat les colles locals existents" i "es debida a los actos que en honor del "Cap i Casal" dedicarà la Ciudad de Valls con motivo del "Firagost". El ayuntamiento de Barcelona creyó –muy justamente– que la mayor ofrenda que podía hacerse a los vallenses era la actuación de sus "castellers", simbólico retorno a las

fuentes y homenaje al indiscutible "bressol casteller".

El mateix article, amb un llenguatge carrinçol, indica que "con agrado se aceptaba y que, con tal motivo, serían acompañados por una de las dos colles vallenses, en muestra de auténtica camaradería, porque ha de complacer y mucho, al "padre" ver su familia aumentada e incluso ver que sus "hijos" adquieran renombre y prestigio que es lo que se desea para los "Castellers" de Barcelona y los demás; lo que no les podría agradar sería que los "hijos" se olvidasen de sus "progenitores".

Com ja hem comentat, l'actuació del Firagost era d'una única colla des de 1956 fins al 1980, en què s'adoptà l'actual format d'actuació de les dues colles vallenques, tot i que en aquest període, almenys en 10 anys, no va haver-hi actuació castellera.

Aquesta imatge és un enigma doncs cap de les dues colles que hi van actuar el recorden com a propi

L'actuació del 1972, per a Guillem Bartolí, ex-cap de colla de la Vella i documentalista d'aquesta, "no va ser el Firagost ja que queia en dimecres i aquesta actuació va ser en dimarts. La Vella no va actuar perquè es feia alternativament una colla i l'altra. Porcioles va tenir molt interès en què actuéssiu". Segons recull el llibre esmentat de la història de la Vella, "l'endemà, dia 2, la Colla Joves havia d'actuar al migdia i no va poder fer-ho a causa de la pluja, ho faria al vespre al Pati".

Tot i això, en el que sí coincideix tothom és en l'interès que va tenir l'alcalde franquista Porcioles que la Colla l'acompanyés, tot i ser una colla creada tan sols tres anys abans.

Tornant a l'hemeroteca, el mitjà que més a bastament va informar de la diada va ser *Joventut de l'Alt Camp*, que explica que en Porcioles va ser rebut amb "vivas muestras de simpatía y afecto (...) se dió comienzo al acto de izar banderas entre una gran ovación y mientras la Banda Municipal de Barcelona interpretava una airosa composición y las dos colles, la de Castellers de Barcelona y Joves dels Xiquets de Valls, levantaban sendos pilars".

La crònica diu que mentre s'esperava l'arribada de l'alcalde barceloní les colles aixecaren castells, cosa que no hem pogut confirmar.

Un altre mitjà de l'època deia: "creemos y no quisieramos equivocarnos, que por primera vez en la historia de los Xiquets de Valls, en la vieja o antigua "plaza castellera", marco de las grandes gestes de los bravos "Xiquets", en el siglo pasado –es refereix al segle XIX– con sus "castells de nou" y sus "pilares de set" y en este, a poco, con otros "castells" no contemplados por las actuales generaciones, hasta entonces una Colla, no vallense, había actuado. Y esto vale la pena destacarlo por lo que significa. Dos colles, una barcelonesa y otra vallense, frente a frente, pero no en una competición de superación sino para, codo con codo, en rivalidad amical y ayuda mutua (símbolicamente) cantar y mostrar lo emotivo, la bravura de este folklore tan vallense como una virtud del alma de un pueblo".

Pel que fa a la premsa barcelonina, poques mencions hem trobat de l'esmentada actuació. A *El Correo Catalán* del dia 8 d'agost, dins de la secció

dels dilluns dedicada a la "Crònica castellera", el periodista que signava com a Crossa (Jaume Casanova) deia, parlant dels Castellers de Barcelona:

"es una de las collas más prodigas en actuaciones. El día 1 en la "Plaza del Blat" "carregaren i descarregaren" el quatre de set, la torre de sis y el pilar de cinco, no logrando el tres de set porque no llegó a traspasar "l'anxaneta" (...) esta colla está en una fase de franca y esperanzadora consolidación de los "castells de set"".

Aquest fet, el d'intent desmuntat del tres de set, també el confirma el nostre casteller Manel Olivella, tot i que tots els documents "oficials" que recullen l'actuació d'aquest Firagost donen el castell com a descarregat.

Per la seva banda *El Noticiero Universal* i *Diario de Barcelona* incloien exactament la mateixa crònica telefònica signada per Eugenio Cirac, en què es parla d'"una gran demostración folklórica a cargo de la "colla Castellers de Barcelona" y de los "Xiquets de Valls"".

Tornant al que escrivia Crossa a *El Correo Catalán*, aquest menciona l'obsequi que va donar l'alcalde de Barcelona al seu homòleg vallenc: "un banderín en el que se leía "Els castellers de Barcelona a la ciutat de Valls". L'anècdota està recollida per l'Óscar Montserrat Tete en un escrit de l'agost del 2007: "El banderí que recorda aquesta actuació té una errada i com a data de l'actuació hi posa: 1-8-1792; o sigui, els Castellers de Barcelona ja existien al segle XVIII".

AGRAÏMENTS

Aquest article ha estat possible gràcies a la col·laboració de: **Manel Olivella, Albert Güell, Josep Sala, Óscar Montserrat dels Castellers de Barcelona.**

Magí Mallorquí, Francesc Piñas i Guillem Bartolí de la Colla Vella dels Xiquets de Valls.

Equip de documentació i en especial l'Aïda Sánchez, corresponent de l'arxiu, que ens ha facilitat les imatges, de la Colla Joves Xiquets de Valls.

Pep Ribes, periodista i documentalista casteller.

Personal de l'hemeroteca de la Biblioteca de Catalunya.

La colla «Castellers de Barcelona», en su debut en la plaza vallense, levantando un «cuatre de set».

Arxiu Colla Joves Xiquets de Valls

El racó del cap de canalla

Robert Roselló, cap de canalla

Uns petits molt grans.

Un viatge llarg, amb una motxilla inicial molt feixuga i una gran muntanya a superar però això sí, amb el millor equip que podia comptar!

Resumir una temporada amb una fotografia, amb uns somriures, no només han estat aquests petits moments els que ens han fet grans sinó tot el que hem conviscut aquest any.

Dos ingredients vitals per aquest grandíssim final:

- Primer, un equip tècnic immillorable que ha estat a l'altura d'aquest gran repte, sabent lluitar sota tempestes i gaudint del viatge en tot moment. Gràcies eternes per tot el que heu donat, per tot el que m'heu donat, el més important és com hem acabat, hem

acabat sent valents, hem acabat donant el 100% i el 200%, hem acabat sent una pinya i compartint moments únics, no oblideu aquests moments i tot haurà valgut la pena.

- Segon, una canalla incansable demanant més castells de 9 a final de temporada amb unes ganes de superació brutals i amb una felicitat incomparable. Canalla que ha sabut respondre quan més se la necessitava, canalla unida i riallera que no ha deixat de créixer assaig rere assaig. Gràcies per tot el que m'heu ensenyat, gràcies per la confiança i l'estima a l'equip, gràcies per ajudar-nos a ser tan grans.

Gràcies a tots per ensenyarme que la felicitat està en les petites coses.

**clotCENTRE
ORTOPÈDIC**

Centre dispensador
d'articles ortopèdics
CatSalut
Nº de llicència sanitària FMO073CAT

**SERVEI DE PODOLOGIA
ORTOPÈDIA ESTÀNDAR I A MIDA
LLOGUER DE PRODUCTES ORTOPÈDICS
AJUDES TÈCNIQUES
TALLER PROPI**

Carrer del Clot, Nº 82 , 08018 Barcelona.
Metro Clot línia L1 i L2 i Renfe Clot-Aragó.
Tel.: 93 265 18 12 info@ortopediaclot.com
www.ortopediaclot.com

Actuacions 2016 (2a part)

Festa Major de Sabadell

Joana Llana

Diada dels "Saballuts" amb una cartellera interessant de colles disposades a consolidar castells de 8 i de 9 de cara a l'últim tram de temporada: Capgrossos de Mataró, Minyons de Terrassa, Castellers de Sabadell i nosaltres mateixos. Tots ben engrescats i enfaixats a la plaça de Sant Roc per aixecar castells en un dels dies més calorosos de l'any!

Amb la nostra primera actuació després de vacances d'estiu, Barcelona va presentar: pilar de 4 caminant, 5 de 8 carregat, 3 de 8, 4 de 8 i pilar de 5. Actuació amb intenció de consolidar els castells de 8 i ja focalitzar-nos de cara a la Mercè i Concurs. Per alguns ens va semblar una manera de començar prudent, per altres, descafeïnat, i per a pocs altres, precipitat, en començar la primera ronda amb el 5 de 8.

Des de les entranyes del castell les sensacions van ser moooooolta calooooooorrrr, un bon castanyot provant de descarregar el 5 de 8 i un pèl de pessimisme general barrejat amb parsimònia!

Si bé s'ha d'intentar ser positiu, tot i que no es va poder descarregar el 5 de 8 com hauríem volgut, es van consolidar la resta de castells i, el més important, amb castellers i castelleres de poc rodatge i, fins i tot, alguns aprenent-ne a contrarellotge! Una altra cara positiva de la diadà és que, tot i el castanyot, ningú va prendre mal i, en especial, la canalla, que va seguir igual o més motivada. Com sempre, donant liçons de paciència i empenta a la resta de la Colla!

Com tots ja sabem, al que puguem arribar a aspirar depèn en gran part de la nostra actitud i compromís; no té cap més secret. El que diu la Tècnica a cada assaig i a cada actuació, vaja...

Les imatges que em quedo i comparteixo amb tots vosaltres en aquesta crònica són la del nostre "cana-

Començar de 5 de 8 a alguns ens va semblar prudent, a d'altres, descafeïnat, i a uns altres, precipitat

Ensopeguem amb el 5 de 8 a la primera ronda

lla", en tots els sentits, en Gerard Garcia, que s'ha iniciat amb molta empenta i il·lusió aquesta temporada castellera; la d'en Sergi Bordonau predisposat a ocupar qualsevol posició sense renec: de portacrosses, de contrafort, de baix, etc., i que s'ha guanyat un lloc tan merescudament al tronc, i la imatge del 5 de 8 carregat, perquè crec que ens hem de quedar amb el bon gust de veure'l carregat i seguir lluitant per descarregar-lo!

La diada va concloure amb una bona remullada general i pica-pica! A seguir treballant pel que queda de temporada, VERMELLS!

Plaça Sant Roc de Sabadell, 4 de setembre de 2016

Castellers de Sabadell:

pilar de 4 caminant, 5 de 8, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, 7 de 8, 4 de 8, pilar de 5 i pilar de 4 al balcó

Minyons de Terrassa:

pilar de 4 caminant, 3 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, 9 de 8, pilar de 6

Capgrossos de Mataró:

pilar de 4 caminant, 5 de 8, 3 de 9 amb folre, 7 de 8, pilar de 6

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 5 de 8 carregat, 4 de 8, 3 de 8, pilar de 5

Festa Major del Poblenou

Eduard de La Rosa "Teddy"

Aquest 11 de setembre farcit de cites castelleres ens va portar al costat de casa, a la Festa Major del Poblenou, al Parc del Centre del Poblenou. Aquesta és una actuació que a mi particularment em porta molts bons records, ja que és una diada que ha significat el punt d'entrada de molts companys a la Colla, entenc, sobretot, per dos factors: la proximitat al nostre local i la proximitat de la Mercè, que ha aconseguit que un número important d'espectadors fessin el pas de començar a compartir assajos i places amb nosaltres.

Una altra constant, però, d'aquesta actuació és la calor. Tot i que amb el pas dels anys és evident el creixement de la vegetació del parc, que sovint serveix de refugi tant al públic com a les mateixes colles, probablement el disseny del parc, amb les seves parets perimetrals, impedeix la circulació de l'aire i arriba a provocar una atmosfera asfixiant.

En qualsevol cas, l'actuació començava puntual amb la presència d'alguns vells companys, atrets per l'efecte Diada, amb els quals feia temps que no coincidíem. Castellerament parlant, veníem pràcticament de les vacances, amb una actuació prèvia a Sabadell (molt calorosa també, com sempre, per cert!) on havíem ensopagat amb el 5 de 8. No obstant això, la feina als assajos va permetre portar a plaça per primera vegada el 4 de 8 amb l'agulla, que només va cedir en la descarregada del pilar, però que ja anunciava que seria un dels castells importants de la temporada, descarregat en nombroses ocasions.

No sent prou camises a plaça, juntament amb les circumstàncies anteriorment citades i a la menor possibilitat de col·laboració entre colles, ja que en aquesta ocasió només estàvem companyats dels Castellers de la Vila de Gràcia, vàrem acabar l'actuació amb els dos castells bàsics de 8, el 3 i el 4, amb la intenció de preparar-los per ser pujats un pis més per la Mercè, com així va passar i també en nombroses ocasions posteriors. Això sí, en la ronda de pilars, i al

segon intent, es va descarregar un pilar de 6 que reforçava la confiança i la moral de la Colla de cara a les següents cites. Dos pilars de 4 servien per donar per finalitzada l'actuació.

Pilars de comiat al Parc del Centre del Poblenou

Un altre record que tinc d'aquella diada i la seva preparació a l'assaig és la presència del Mohamed. Es tracta d'un noi sirià, d'uns vint-i-pocs anys. Amb el pas dels anys vas desenvolupant un instint i una intuïció que et porta a detectar aquells casos en què et sembla que difícilment una persona acabarà tenint encaixa a la Colla, per

diferents motius. En aquest cas les dificultats de comunicació i les diferències culturals el convertien en un ferm candidat a no consolidar la seva presència a la nostra colla, però no puc evitar pensar en aquests casos com a petites derrotes, sempre amb la inquietud

sobre què més podríem haver fet per evitar-ho. Era col·pidor sentir-lo parlar sobre la seva història: obligat a marxar del seu país per no haver de participar en la guerra que l'està dessagnant, i després d'un periple que el va portar un parell d'anys per Estocolm i Hamburg, finalment va venir a parar a Barcelona i, sense encara saber molt bé com, al nostre pati d'assaig. Després d'aquesta actuació ja no el vàrem tornar a veure, i espero que hagi pogut estabilitzar la seva vida allà on sigui que ara estigui. Al cap i a la fi, es tracta d'un noi molt semblant als nostres fills i filles.

Parc del Centre del Poblenou de Barcelona, 11 de setembre de 2016

Castellers de la Vila de Gràcia:

2 de 8 amb folre, 3 de 8, 4 de 8, vano de 5

Castellers de Barcelona:

4 de 8 amb agulla carregat, 3 de 8, 4 de 8, intent desmuntat de pilar de 6 pilars de 6, dos pilars de 4

La Mercè: diada de colles locals

Eduard Paris

Aquest 2016, el 24 de setembre, Festa Major de la Mercè, queia en dissabte, i ens tocava assistir a la diada de colles locals, en el que per a nosaltres és el cap de setmana més important de la temporada. A banda de les matinades dels grallers i timbalers pels carrers més cèntrics, teníem la concentració prèvia a l'actuació a la Plaça de la Mercè, on, amb menys reivindicacions que els darrers anys, vam fer un pilar de 5 davant les autoritats –entre elles Carles Puigdemont, president de la Generalitat, i Ada Colau, alcaldessa– que iniciaven la cercavila des de la Basílica de la Mercè a la Plaça de Sant Jaume. En aquest pilar debutaven la Laia Garcia d'aixecadora i el Rafa de Ocaña de baix.

Entrem a l'atapeïdísima Sant Jaume des de la Placeta Sant Miquel amb pilar de 4 caminant, fàcilment degut a l'ampli cordó reservat a l'entrada de colles. Com actuem amb les altres colles de Barcelona, la primera ronda es

Mediàticament, aquesta Mercè passarà al record també per les crítiques exagerades que vam rebre per utilitzar samarretes amb publicitat d'Airbnb

divideix en dos torns i anem al segon: triem el 5 de 8, que ens havia quedat en carregat feia unes setmanes a Sabadell, i puja al segon peu. Treballat nerviós i descarregat, compta amb les estrenes de Saray Garriga de dosos, Aroa Rue de quinta, Laura Gimeno de crossa, Joan Blanco de contrafort, Edu París de baix (rengla dreta del 3), etc.

A la segona ronda, en solitari, som segons en actuar i triem el 4 de 9 amb folre, que puja al segon peu.

Descarregat amb una feina titànica, lluitat, suat, defensat per totes bandes, és el nostre primer 4 folrat de l'any: val la pena reviure-ho a la retransmissió en directe de BTV.

S'estrenaven, entre d'altres, Aina Saugar d'anxaneta, Emma Alvarez d'aixecadora, Marta Cabrero a quints, al folre l'Albert Mateo de segon, l'Amau Lleixà de contrafort (curiosament, els seus germans Lluís i Txory, a més del Fredi Planas, eren els altres contrafarts), la Laura Martí, el Marc "Quinsky" Quiñones i l'Assumpta Durà

de crosses, i a la soca –completada amb amics d'altres colles als quals hem d'agrair sempre el suport–, l'Oriol Martín de baix (també hi anava de baix el Carles Girol, 17 anys després del seu darrer) o l'Aina Torrent "Bitxu", el Sergi Bordonau i la Judit Martínez de crosses.

Tercera ronda en solitari, i provem al segon peu el 3 de 9 amb folre, que cau precipitadament entrant sisens. En ronda de repetició, 3 de 8, on entren de cros-

Eufòria pel 4 de 9 amb folre completat

ses la Chiara Bulgarelli o la Bet Luque. Més tard, primer pilar de 6 amb Laia Garcia d'aixecadora i el seu germà Gerard d'anxaneta, i per acabar ens toca pilar de 5 al balcó.

Tot i no aconseguir unir a la mateixa diada els dos castells bàsics de 9, sortim conscients d'haver fet un bon paper i amb ganes de demostrar l'endemà, diada de colles convidades, on podem arribar. Mediàticament, aquesta Mercè passarà al record també per les crítiques exagerades que vam rebre per utilitzar samarretes amb publicitat d'Airbnb, empresa que alguns no veien amb bons ulls. Globalment, ha estat una de les diades de la Mercè més llargues, atès que les sis colles de la ciutat veníem amb el millor que teníem. Destacarem el 3 i 4 de 9 folrats dels Castellers

de Sants, que van acompanyar amb el 4 de 8 amb agulla i el pilar de 7 amb folre, i el 4 de 9 amb folre dels Castellers de la Vila de Gràcia (que també van fer el 5 de 8 i un intent desmuntat i un intent de 3 de 9 folrat). Poble-Sec es va veure condicionat per l'intent de 2 de 7 inicial, que els va portar a fer 7 de 7, 5 de 7 i 4 de 7 amb agulla; Sagrada Família van sortir encantats amb 4 de 8 descarregat (acompanyat abans per 3 de 7 aixecat per sota i després per 5 de 7) i la Colla Jove de Barcelona va completar 5 de 7 amb agulla, 7 de 7 i 4 de 7 amb agulla.

Plaça Sant Jaume de Barcelona, 24 de setembre de 2016

Castellers de Sants:

pilar de 4 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant, 3 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, 4 de 8 amb agulla, pilar de 7 amb folre

Castellers de la Vila de Gràcia:

pilar de 4 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant, 5 de 8, 4 de 9 amb folre, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, intent de 3 de 9 amb folre, dos pilars de 4

Castellers del Poble-Sec:

pilar de 4 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant, intent de 2 de 7, 7 de 7, 5 de 7, 4 de 7 amb agulla, pilar de 5

Castellers de la Sagrada Família:

pilar de 4 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant carregat, 3 de 7 aixecat per sota, 4 de 8, 5 de 7, quatre pilars de 4

Colla Jove de Barcelona:

pilar de 4 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant carregat, 5 de 7 amb agulla, 7 de 7, 4 de 7 amb agulla, pilar de 5, dos pilars de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 5 (Plaça de la Mercè), pilar de 4 caminant, 5 de 8, 4 de 9 amb folre, intent de 3 de 9 amb folre, 3 de 8, pilar de 6, pilar de 5 al balcó

La Mercè: diada de colles convidades

Paco Igual

Aquest any arribàvem a la Mercè amb força deures pendents i, després de les dues actuacions del cap de setmana, podríem dir que ho vam resoldre tot amb bona nota. Del dia abans ens vàrem quedar amb el 3 de 9 amb folre pendent i aquest és el castell que es va triar per començar l'actuació. I cal dir que es va descarregar molt bé. A segona ronda tornàvem a afrontar el 4 de 9 amb folre que havíem descarregat per primer cop

La diada passarà a la història pel 3 de 10 amb folre i manilles dels Minyons de Terrassa, el primer castell de 10 fet a Barcelona

aquest any, just el dia abans, i després d'un intent desmuntat per males mides el descarregàvem amb suficiència. A tercera ronda aconseguíem descarregar el 4 de 8 amb agulla per primer cop a la temporada, amb la qual cosa deixàvem llestos tots els castells per sota

dels de gamma extra (excepció feta de la torre i el pilar folrats, encara que inferiors). La diada la vàrem acabar amb un pilar de mèrit, el pilar de 6 carregat, que ja havíem descarregat el dia abans. Després d'aquesta actuació, encarràvem el final de temporada amb els deures fets. Cal dir que, per primer cop, fèiem castell de 9 dos dies consecutius. La diada passarà a la història pel 3 de 10 amb folre i manilles descarregat pels Minyons de Terrassa, que convertia la nostra plaça en plaça de 10 (mil gràcies, Minyons!!!). L'actuació la van completar amb 5 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles i pilar de 7 amb folre, tot descarregat, en la millor actuació vista mai a Barcelona. L'altra colla a plaça, la Colla Joves Xiquets de Valls, va carregar el 5 de 9, va descarregar un bon 3 de 9 i va quedar en intent en el 2 de 9, en una actuació molt ambiciosa però irregular.

Recepció a l'Ajuntament dels representants de les colles participants

Mireia Cortés

Per la Mercè sempre tinc els nervis a la panxa, però aquest any ha estat totalment atípic. Això que la diada de colles convidades caigui abans que la diada de colles locals fa que arribis a l'actuació "Gran" (encara que ja fa uns anys que el dia 24 no té res de petit) amb part de la feina feta.

La diada del 25 de setembre comença amb ressaca post Airbnb. Comentaris i samarretes vénen i van a la Virreina. Finalment sembla que les samarretes proscrites seran substituïdes. Les nostres gralles comencen a sonar i això vol dir que marxem cap a la plaça de Sant Jaume. Avui podem aconseguir un repte que crec que no hem fet mai, aconseguir dos castells de 9 en dues diades consecutives. Tot això acompanyats per la Colla Joves Xiquets de Valls i els sempre habitual Minyons de Terrassa.

Ara ja fa uns anys que, per maternitat, he viscut els castells des d'un altre punt de vista. L'arcada de la porta de l'Ajuntament es converteix moltes vegades en el punt des d'on mirar els castells, mentre vigiles que els petits no surtin de l'Ajuntament. Allà pateixes, animes i crides.

Sortim de 3 de 9 amb folre, pugen els segons, s'ho miren, pugen els terços, s'ho tomen a mirar, tot és correcte i el castell tira cap amunt. Sona l'aleta i aconseguim treure'nns l'espina del dia anterior: una carregada i descarregada del castell amb solvència. El primer castell ja està fet, respirarem més tranquil·lament, però això també vol dir que és hora de dinar (alguna vegada hem de fer entendre als

Avui podem aconseguir un repte que crec que no hem fet mai, aconseguir dos castells de 9 en dues diades consecutives

petits que el pilar d'entrada a la plaça no compta com a castell, si no, després d'aquest ja voldrien dinar!). Entre gegants i escultures muntem un menjador improvisat. La consigna és clara, si el menjat que portes de casa no t'agrada, sempre pots intentar canviar alguna cosa amb

els altres. Entre macarrons, cam arrebossada, croquetes i entrepans, els Minyons de Terrassa converteixen la Plaça de Sant Jaume en plaça de 10 descarregant un magnífic 3 de 10 amb folre i manilles.

En segona ronda toca el 4; esperem que vagi molt millor que el d'ahir, que

ens va fer patir força. El primer intent es desmonta força avançat amb la canalla ja pujant; el tornem a intentar i aquesta vegada s'ergeix ferm i el descarreguem. Com a tercer castell optem pel recent recuperat 4 de 8 amb agulla, que és un castell força treballat. L'aconseguim descarregar per primera vegada aquesta temporada.

Amb la tripleta vilafranquina al sac intentem posar la cícerera a l'actuació amb el pilar de 6. L'espadat puja segur fins a l'aleta, però amb la motxilla de sortida cedeix i queda només en carregat.

Quan els castells ja han acabat, la nostra jornada de festa major no queda finalitzada, ni de bon tros, després d'un dinar ben merescut amb amics castellers. Ens dirigim a veure la tabalada, després ens equipem per entrar al correfoc infantil i finalitzem la nostra jornada maratoniana al Burger King de Via Laietana on, tot recuperant forces, observem la sortida de les bèsties del correfoc per la Porta de l'Infern. Allà sí que finalitza la Mercè 2016. L'any que ve, més.

Plaça Sant Jaume de Barcelona, 25 de setembre de 2016

Minyons de Terrassa:

pilar de 4 caminant, 3 de 10 amb folre i manilles, 5 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles, pilar de 7 amb folre

Colla Joves Xiquets de Valls:

pilar de 4 caminant, 5 de 9 amb folre carregat, 3 de 9 amb folre, intent de 2 de 9 amb folre i manilles, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 3 de 9 amb folre, intent desmuntat de 4 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, 4 de 8 amb agulla, pilar de 6 carregat, pilar de 5 al balcó

XXVI Concurs de Castells de Tarragona

Laura Gimeno

De bon matí tota la colla ja estàvem desperts anant cap a Tarragona. Encara estàvem cansats i recordant l'intens cap de setmana de la Mercè. Per l'ambient de la Colla es notaven les ganes d'anar al Concurs. Hi anàvem tranquil·ls després d'un assaig de divendres amb molt bones proves. Vàrem entrar a plaça amb el so de les gralles i tabals, i ben aviat vam aixecar un solvent 3 de 9 amb folre. Va ser un castell on la soca era una roca, el folre no movia ni un peu, el tronc era

firm, i la canalla va pujar fineta i ràpida; en definitiva, un 3 de 9 amb folre per gaudir. També cal remarcar que vam estrenar el Roger Quesada de baix.

Seguidament, vam continuar amb el 4 de 9 amb folre. A la carregada va pujar bé, tot i que a la descarregada va perdre la forma i vam haver de lluitar-lo una mica fins a poder-lo descarregar sense que perillés excessivament. Sense poder descansar vam fer el 4 de 8 amb agulla que, també, vam poder

descarregar, tot i que just quan el vam carregar des de la pinya es van poder escoltar els ànims de la Colla, ja que el pilar va tenir un cert tremolor, que va acabar sent només un ensurt. Finalment vàrem tancar l'actuació amb un vano de 5.

Per part de les altres colles va ser dels millors concursos mai viscuts. Podríem destacar el primer 4 de 10 amb folre i manilles dels Verds i el gran intent de 3 de 9 sense folre de la Vella, que just entrant acotxadora el castell es va trencar, però tot i així va ser un Concurs d'allò més disputat. Cal destacar també l'ajuda rebuda per totes les colles, que van venir a donar-nos un cop de mà.

Tarraco Arena Plaça de Tarragona, 2 d'octubre de 2016

01. Castellers de Vilafranca: 7.080 punts
3 de 10 amb folre i manilles, 2 de 8 sense folre carregat, 4 de 10 amb folre i manilles, 2 de 8 sense folre carregat, pilar de 5 i deu pilars de 4

02. Colla Jove dels Xiquets de Tarragona: 4.985 punts
5 de 9 amb folre, 3 de 9 amb folre i agulla, intent de 3 de 10 amb folre i manilles, 9 de 8, pilar de 5

03. Colla Vella dels Xiquets de Valls: 4.530 punts
4 de 10 amb folre i manilles carregat, intent de 3 de 10 amb folre i manilles, 4 de 9 sense folre, intent desmuntat de 3 de 9 sense folre, intent de 3 de 9 sense folre, pilar de 5

04. Colla Joves Xiquets de Valls: 3.905 punts
5 de 9 amb folre, intent de 3 de 10 amb folre i manilles, intent de 2 de 9 amb folre i manilles, 3 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, pilar de 5

05. Capgrossos de Mataró: 3.695 punts
3 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles, intent de 5 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, pilar de 5 i quatre pilars de 4

06. Castellers de Sants: 3.695 punts
3 de 9 amb folre, 2 de 9 amb folre i manilles, 4 de 9 amb folre, pilar de 5 i pilar de 5 carregat i quatre pilars de 4

07. Castellers de Barcelona: 2.935 punts
3 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, 4 de 8 amb agulla, pilar de 5

08. Xiquets de Reus: 2.510 punts
5 de 8, 3 de 9 amb folre, intent desmuntat de 4 de 9 amb folre, intent desmuntat de 4 de 9 amb folre, 2 de 8 amb folre, pilar de 5

11. Castellers de la Vila de Gràcia: 2.230 punts
4 de 9 amb folre, intent de 3 de 9 amb folre, 3 de 8, 2 de 8 amb folre, tres pilars de 4

12. Nens del Vendrell: 2.195 punts
4 de 8 amb agulla, 3 de 9 amb folre carregat, 4 de 8, pilar de 5 i quatre pilars de 4

13. Castellers de Sabadell: 2.160 punts
5 de 8, 3 de 9 amb folre carregat, 4 de 8, vano de 5

17. Xiquets de Tarragona: 1.570 punts
3 de 9 amb folre, intent desmuntat de 4 de 9 amb folre, intent de 4 de 9 amb folre, 4 de 8, vano de 5

Al Concurs hi vam descarregar els tres castells que havíem previst

Festa Major de Sarrià

Laura Martí

L'actuació de Sarrià no és, probablement, una de les actuacions més esperades de la temporada ni la que té més gruix de camises, però per mi, des que vaig viure a la meva pell ara fa dos anys la meva primera diada en aquesta plaça com a espectadora, va marcar un abans i un després amb la Colla. Va ser a partir d'aquell dissabte al matí que em vaig aventurar en aquesta història de viure els castells des de dins.

Com acostuma a passar quan vius a prop d'un lloc, aquest any vaig arribar tard a l'hora de concentració. Em vaig enfaixar accompanieda de la gent

Que poc ens agrada l'agulla a aquells que estem al nucli dels castells. Hem de lluitar per trobar l'espai

de la Colla, que actualment tots són més o menys coneguts, però que fa dos anys tots eren cares i noms diferents que no era capaç de memoritzar. Aquest cop, enlloc d'esperar a la plaça de la Vila, vaig baixar des de la plaça de Sant Vicenç accompanieda dels músics i la canalla, obrint pas a un pilar caminant que va quedar en carregat, i acompañats pels Castellers de Santpedor.

L'actuació començava amb un 3 de 8 que no va presentar cap problema. Ni tan sols l'entrada de crosses on l'espai no sobra i la comoditat no és màxima. Després d'aquest 3 de 8 es va fer el 2 de 7 que es va descarregar després d'un peu desmuntat, un peu desmuntat on no hi cabíem ni les crosses, estàvem incòmodes i, per què no?, teníem el coll mal col·locat. Vam acabar els castells amb un 4 de 7 amb agulla. Ai, l'agulla... Que poc ens agrada l'agulla a aquells que estem al nucli dels castells. Sembla que ens rifem estar allà dins i hem de lluitar per tenir un mínim d'espai per moure el cap. Per acabar vam fer un pilar de 5 i un pilar de 4 al balcó.

Actuar a Sarrià és actuar a casa, envoltada de veïns, de nens i nenes les cares dels quals em són familiars, de la família, de la família que ve expressament a veure els castells i a veure't com surts del castell somrient. Actuar a Sarrià és actuar a casa.

El 4 de 7 amb agulla amb el qual vam iniciar l'actuació a Sarrià

Plaça del Consell de la Vila de Barcelona, 8 d'octubre de 2016

Castellers de Santpedor:

pilar de 4 caminant, 3 de 6, 3 de 6 aixecat per sota, 4 de 6, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant carregat, 4 de 7 amb agulla, intent desmuntat de 2 de 7, 2 de 7, 3 de 8, pilar de 5, pilar de 4 al balcó

Festa Major de Les Corts

Carlos Maroño

Els tractava d'un cap de setmana de doblet, ja que havíem actuat el dia abans a Sarrià. La Colla venia amb ganes, sabien que era l'última diada de la triatló i que estàvem en un bon moment de forma. Malgrat això, també teníem el record de la diada de l'any passat, on vam sortir de plaça amb un 4 de 8 amb agulla que quedava en carregat i un pilar de 5. Així doncs hi havia ambició però l'escenari es mereixia un respecte especial.

Vam obrir plaça amb un 4 de 8 amb agulla prou tranquil que només va patir un moment el 4 a la carregada de l'estructura externa i el pilar es va defensar amb molta fermesa. En segona ronda venia el plat fort. Després d'haver recuperat el 3 de 9 amb folre a la Mercè i al Concurs, tocava tornar-hi, però, aquest cop, amb canvis a tronc i folre que no permetessin badar en cap moment. Després de tirar avall un peu, a la segona temptativa van sonar gralles i es va defensar fins a la descarregada, tant

Teníem el record de l'any passat on vam sortir de plaça amb només un castell...

a tronc com a folre. La tercera ronda no plantejava un repte menys important, ja que hi vam estrenar el 4 de 8 rebaixat de pes que tant havíem rodat a l'assaig i que ja volia veure plaça. No va anar del tot tranquil, tot i que no va patir en excés en cap moment i la Colla el vam celebrar sabent que no era un 4 de 8 més. Per tancar la diada, vam fer un pilar de 6 descarregat sense problemes.

A plaça ens van acompanyar els Minyons de Terrassa, que van signar una magnífica tripla màgica acompanyada d'un pilar de 7 amb folre ben defensat, i els Castellers de la Vila de Gràcia, que van haver de rebaixar marxes després dels accidents a Mercè i Concurs, però que van fer una molt bona diada amb el 7 de 8, el 2 de 8 amb folre i el 4 de 8. Malgrat que hi havia pensada una barbacoa a la mateixa plaça de l'actuació, vam acabar fent-la al local de la Colla, on vam acabar de celebrar la gran triatló vermella en germanor.

Pastisseria
Catering

Forn de Pa IAIANITA

Concili de Trento, 77 T. 933 077 179
 Bilbao, 206-208 T. 933 075 358
 Villarroel, 193 T. 934 190 635
BARCELONA

Plaça Comas de Barcelona, 9 d'octubre de 2016

Minyons de Terrassa:

3 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, 5 de 8, pilar de 7 amb folre

Castellers de la Vila de Gràcia:

7 de 8, 2 de 8 amb folre, 4 de 8, vano de 5

Castellers de Barcelona:

4 de 8 amb agulla, 3 de 9 amb folre, 4 de 8, pilar de 6, dos pilars de 4 i pilar de 4 al balcó

Diada dels Castellers de Santpedor

Oriol Martín

Diumenge al matí i toca tornar-se a enfaixar per fer castells, per aquest cop anar a Santpedor, lloc on tenen colla castellera des de fa uns pocs anys.

Convidats per la colla local arribem amb cert marge de temps; cosa que aprofitem alguns dels culers de la Colla, i també algun merengue, per visitar el poble abans d'anar cap a una plaça on ja sabíem que anàvem a fer castells de 8 i mig, i en aquells moments també es parlava del pilar de 7.

L'anècdota castellera arriba quan en fer els pilars d'entrada a plaça els de Santpedor, en el moment de fer el seu propi pilar, han d'evitar com poden un fanal, col·locat a l'alçada de l'enxaneta, per evitar problemes majors. Fanal que fa que, tant nosaltres com l'altra colla convidada, els Sagals d'Osona, avancem uns metres els nostres respectius pilars.

Comencem amb el 5 de 8, castell que en els últims anys ha passat a ser un dels més vistos en les nostres actuacions i el qual podem descarregar sense patir en accés, per satisfacció nostra.

El segon castell és el 4 de 8 amb agulla, un castell que aquest cop sí que s'ha hagut de treballar; especialment en el moment que el pilar ha quedat totalment al descobert i tant pilaners com primeres mans han sigut qui més feina han tingut per defensar el castell.

A la tercera ronda hem portat un 4 de 8 bastant lleuger amb intencions que, si es treballa com cal, i som capaços de fer-ho, ens pot portar moltes satisfaccions en forma d'un pis més, i que tot i no ser un castell perfecte en la seva execució tampoc ha portat gaires problemes a la Colla.

Finalment, i després que la gent anés parlant al llarg de la diada i, en especial, després de la tercera ronda, por-

tem el pilar de 7 amb folre, un castell que només havíem descarregat dues vegades a la nostra història i que avui, a Santpedor, volem que aquest nombre sigui una mica major. Fita que aconseguim, obtenint així una diada que, tot i no fer els nostres millors castells, no deixa de ser una diada de mèrit; no solament pel pilar de 7, sinó també perquè queda demostrat que quan cal som capaços de fer una gran feina per descarregar els castells.

Per part de les altres colles, els de Santpedor han fet la seva millor actuació fins al moment, amb el 3 i 4 de 7, castells acompanyats del 7 de 6 i el pilar de 5. Així doncs, han fet una diada també de mèrit per una colla que fa tan poc temps que fa castells.

La tercera i última colla van ser els Sagals d'Osona, als quals els ha quedat cert regust amarg quan a segona ronda, i després de descarregar el 3 de 8, el "carro gros" que portaven els ha cedit als pocs segons de fer l'aleta. El seu últim castell ha sigut un 5 de 7 que no els ha portat gaires problemes. I per finalitzar la diada han fet dos pilars de 4.

En acabar la diada, la colla local ens convida a una botifarrada. Una vegada acabada i just quan decidíem marxar, bona part dels castellers locals ens agraeixen haver fet castells a la seva plaça amb un aplaudiment.

Plaça Gran de Santpedor, 23 d'octubre de 2016

Castellers de Santpedor:

pilar de 4 caminant, 4 de 7, intent desmuntat de 3 de 7, 3 de 7, 7 de 6, pilar de 5, dos pilars de 4

Sagals d'Osona:

pilar de 4 caminant, 3 de 8, 4 de 8 carregat, 5 de 7, pilar de 4

Castellers de Barcelona:

pilar de 4 caminant, 5 de 8, 4 de 8 amb agulla, 4 de 8, pilar de 7 amb folre, dos pilars de 4

Diada del Roser dels Xicots de Vilafranca

Frederic Planas

Un 3 de 9 amb folre il·luminat pels fanals de la plaça més castellera

S'om en una de les cites habituals. Enguany, en no haver pogut assistir a la diada de Màrtirs, potser la Colla encara hi posa més ganes en aquesta diada dels Xicots. Arribó amb temps i passejo per la plaça. És un escenari tan mític, s'hi han vist tants castells –des dels actuals gammes extres fins a meritoris 3 de 8 en èpoques de penúria– que impressiona. Potser no és la diada de Sant Félix però les lloses que trepitgem són les mateixes.

Mentre voltejo tinc la sensació que hi ha alguna cosa que no m'encaixa: la llum. S'acosta l'horabaixa: som a la tardor, comença a fer-se fosc, comença a fresquejar. Se'm fa estrany. Fer castells al vespre comença a ser habitual a l'estiu, però no quan vénen elsfreds. Sigui com sigui, més endavant tindrà la sensació que aquest cop hi ha més públic que en altres diades dels Xicots. Potser per aquesta banda l'han encertat.

És ben curiosa la meva relació amb els Xicots. Vaig venir una vegada a explicar la nostra tècnica per fer el folre de la torre quan ells començaven a encarar aquesta estructura. Arran d'aquella jornada –que em consta per tercers que van agrair molt– he establert una bona relació de camaraderia amb uns quants d'ells i any rere any ens saludem i intercanviem sensacions.

I aquesta vegada les sensacions són bones perquè aconsegueixen carregar el primer 4 de 9 amb folre del seu historial. Minuts després vaig pensant com han canviat en aquests darrers anys. Recordo els temps

A mi em sobre algunes mostres d'alegria de cara a la plaça, del tipus "va por ustedes!"

de 1995, i el següent, al Raval el 2000. És una estructura tan difícil que ens va dur una dècada llarga d'esforços. I ara en portem 50: la pràctica totalitat en els darrers 4 anys. Posem-ho en valor.

Hi afegirem un 3 de 9 amb folre que es descarrega amb alguna dificultat però que serveix perquè em fixi

amb els components del folre; Certament, tenim un folre dels més veterans del món casteller (un eufemisme per no fer servir l'expressió enveilit). L'explicació potser rau en el fet que aquests membres són, lògicament, força experimentats i segueixen venint plou o nevi: veiem-hi la part positiva.

Més endavant, una de calenta i una de freda, en forma de 4 de 8 amb agulla i pilar folrat. En el cas del primer, comprensiva eufòria a la descarregada, però a mi, que ja sé que sóc exageradament mesurat, em sobreixen algunes mostres d'alegria de cara a la plaça, del tipus "va por ustedes!". Crec que és molt més bonic i sincer felicitar el casteller que tenim a sota, a sobre o al costat. I per això m'estimo més un copet a l'esquena o a la galta, una mirada profunda o un petó.

Plaça de la Vila de Vilafranca del Penedès, 29 d'octubre de 2016

Xicots de Vilafranca:

4 de 9 amb folre carregat, 5 de 8, 2 de 8 amb folre, pilar de 5 i quatre pilars de 4

Castellers de Sabadell:

3 de 8, 4 de 8 a segona, 2 de 7, vano de 5

Castellers de Barcelona:

5 de 8, 3 de 9 amb folre, 4 de 8 amb agulla, pilar de 7 amb folre carregat

Festa Major de la Verneda

Helena Tarrats

Com cada any ens trobem al parc de la Verneda per fer l'actuació. No hi sol venir gaire gent però sempre hi ha molta gent que s'estrena; és una oportunitat per fer pujar els més nous i perquè comencin a sentir-se part del tronc i a sentir les emocions de pujar a plaça. Aquest any es va estrenar moltíssima canalla i sobretot gent de l'interinstituts a tronc.

En aquesta diada sempre hi ha gent que s'estrena, sobretot molta canalla i gent provenint de l'interinstitut

Es van fer dos pilars de 4 com a inauguració de l'actuació. Tot seguit vam tancar la pinya d'un 4 de 6 i va començar a estrenar-se la nostra canalla. Després la plaça va presenciar un 5 de 6 també amb cares noves a tronc i al pom. També vam fer amb tota facilitat un 7 de 6 i un 9 de 5 net, tots dos amb molta gent nova a diferents pisos. Per tancar la diada vam fer dos pilars de 4 amb algun debut. Finalment, com és costum en el món casteller, s'ha de batejar la gent que ha debutat, i van començar a buidar-se ampolles d'aigua sobre la gent que havia debutat. És un moment molt emotiu per a tots aquells que debuten i també per la resta.

Com mana la tradició, els veïns del barri estaven preparant les seves paelles i les seves botifarres per a l'hora de dinar, mentre nosaltres fèiem castells. Això inclou moltes fogueres, molt de fum... i com a conseqüència vam arribar tots a casa fumats. En acabar la diada una bona part de la Colla es va quedar al parc i es va organitzar una paella junt amb els veïns del barri.

Parc de Sant Martí de Barcelona, 5 de novembre de 2016

Castellers de Barcelona:
dos pilars de 4, 4 de 6, 5 de 6, 7 de 6, 9 de 5 net, dos pilars de 4

Festa Major del Clot-Camp de l'Arpa

Carles Girol

Avui toca diada important. M'he posat la camisa amb solera, aquella que guardo amb un 'carinyo' diferent i que surt a l'Aniversari, Mercè, Concurs i ara al Clot. He descobert un nou estrip procedent de la batalla en la darrera soca, però, ja l'arreglarem, un escut, un sorgit, ja hi pensaré. Ara toca pensar en la diada del Clot, i com faig sovint, calmaré el cuc de les grans diades passant pel bar, i xerrant amb els companys.

En aquest moment no sé perquè començo a mirar la gent que hi ha, i veig gent nova, molta que ha entrat aquesta temporada, algun del darrer assaig "porta un amic", i d'altres que no són nous, però que feia temps que no venien, i que avui faran més gran la nostra colla.

L'Edu 51 crida: "Vinga, Colla, anem!!" i tots ens posem en marxa cap a la plaça en cercavila encapçalats pels grallers i timbalers, i la canalla valenta que tantes alegries

El 3 té bona mida i, tot i que es treballa força, es descarrega. Un més al sarró!

ens ha donat aquesta temporada i més que ens en donaran. La cercavila amb les músiques i els cants dels castellers fan sortir gent als balcons. Alguns ho graven amb els mòbils, altres ho miren mig adormits encara, altres potser es vesteixen per anar a veure els castells. Sempre és especial, almenys per a mi, aquesta cercavila. És el barri de la nostra colla, i em sento orgullós de representar-la davant dels nostres veïns.

Ja som a la plaça, ja fa una estona que he estat preguntant l'ordre dels castells que plantaríem avui, i ja sé que sortim de 3. En aquest "descanso", me'l miraré des del quart cordó, i sempre és una experiència diferent. Comencem a tancar i veig en Planas tancant els baixos, cares de concentració i anem tancant. El castell, després de desmuntar un peu, el tirem amunt, i tot d'una escoltem que la Mery el tira avall. En preguntar

em diuen que hi ha hagut una rebrincada a la rengla, i millor tirar avall. Després de deixar passar a Saballuts, ens torna a tocar i com no potser d'una altra manera hi tornem amb el 3. Aquest cop té bona mida i, tot i que es treballa força, es descarrega. Un més al sarró.

A segona ronda anem pel 4 de 9 amb folre. Aquí em toca fer de baix i ara sóc jo un dels que està amb la mirada de concentració seguint les indicacions del Jordi Planas. Per variar, desmuntem un peu, però només amb els segons, i després tirem ràpid cap amunt. Això sempre és bon senyal. Aviat comencem a treballar de valent amb l'entrada de la canalla. El meu segon, l'Albert Mateo, va tirant cada cop més els peus endavant i l'Edu 51 d'aguilla ha de treballar al límit perquè no baixi. Les crosses i jo mateix també treballem之力, però, després de carregar, tot va de baixada: el pes, la tensió i el patiment, i l'aconseguim descarregar!

Arriba després el torn del 4 de 8 amb agulla. He de confessar que vaig intentar subornar el Paco, perquè allà on posava Girol, posés Guirado. No canvien tantes lletres i, bé, tampoc es notaria gaire: tenim alçades semblants..., però no va colar... Ens agrada tant aquest castell als nuclaires!! Què hi farem?. Som-hi, com sempre, em toca al baix de cara al pilar, i si no desmuntem un peu... Començo a pensar que ho fem per vici, què hi farem?. A la segona tira amunt força bé, però, és clar, també força treballat. La confiança que tenim en aquest castell fa que el tirem bé cap amunt i el pilar té molt d'ofici, es descarrega sense cap més complicació.

I ens queda la cipereta, el pilar de 7 folrat, aquest que tant hem treballat i que vàrem descarregar a Santpedor i carregar a Vilafranca. En volem dos més, un avui i l'altre a Gràcia. Tornem a muntar una soca que, com en el 3 i en el 4, és una veritable roca, un bon peu perquè el folre treballi a gust, i aquest cop no desmuntem el peu. I tirem amunt a la primera. En un tres i no res sentim des de baix l'aleta, carregat, però quan ens mentalitzàvem per treballar a la descarregada, la música para, i és que l'espadat

Plantem el 4 de 9 amb folre al Clot per quart any consecutiu

s'ha trencat. Una llàstima, però tindrem una nova oportunitat per descarregar-lo a Gràcia.

I acabo destacant els debuts que tinc presents, com són el del Herman, tot un senyor baix que s'estrena com a baix de 9 ni més ni menys que amb el 4; dues crosses com la Tarragona i la Gemma Prats, que han fet el seu primer 4 al folre; la "Bitxu", que ha debutat com a crossa de folre de castell de 9; el Maroño, que ha debutat de segon de castell de 9 en el 4, i en Sergi Bordonau, que ha debutat com a baix en el 4 de 8 amb agulla (ja havia fet altres castells de 8 a baixos, però no pas aquest).

Ara toca celebrar-ho perquè, tot i que el pilar ha estat carregat tant sols, ha estat la millor actuació de la temporada. I vull acabar fent una reflexió. El divendres previ va ser un assaig amb molts castellers, i força gent que feia temps que no venia, el diumenge el mateix. Cadascú sap del temps de què disposa i del que no, però si estimem aquesta colla, i podem dedicar una mica del nostre temps a gaudir dels castells en vermell, segur que avançarem i molt, i que la temporada vinent la crònica de la diada del Clot pot parlar d'autèntics "pepinos" vermells. Perdoneu, però algú ho havia de dir...

Els habituals pilars de corniat simultanis del Clot

Plaça Valentí Almirall de Barcelona, 13 de novembre de 2016

Castellers de la Vila de Gràcia:

5 de 8, 2 de 8 amb folre, 4 de 8, vano de 5

Castellers de Sabadell:

3 de 9 amb folre, 2 de 8 amb folre, 5 de 8, tres pilars de 5

Castellers de Barcelona:

intent desmontat de 3 de 9 amb folre, 3 de 9 amb folre, 4 de 9 amb folre, 4 de 8 amb agulla, pilar de 7 amb folre carregat, deu pilars de 4 i pilar de 4 al balcó

Diada dels Castellers de la Vila de Gràcia

Sira López i Alejandro Gómez "Fanzi"

A la plaça es troba l'únic campanar laic del barri. Expliquen que va cridar a revoltes, diverses vegades al llarg dels segles XIX i XX. I la plaça, diu la llegenda, era lloc de trobada per la gent que vivia pels voltants de Barcelona; s'hi ajuntaven a fer castells abans de la Guerra Civil... Nosaltres, anys enrere, veníem sovint a fer castells a Gràcia. Allà es va fer el nostre primer 2 de 8 amb folre carregat, el juliol del 1995, i 21 anys després veníem amb ganes de fer-ho tot per fer l'impossible, lluitant contra tota premonició, de seguir fent grans fitxes i gaudir de fer castells.

La plaça a vessar, el públic vingut d'arreu, curiós i gaudint d'una bona diada, pacient i relaxat... Per nosaltres començava una actuació calmosa de ritme i plena de converses i d'il·lusió. Feia bon temps i tot indicava que seria una bona diada, on podríem descarregar grans castells amb les nostres colles germanes de Gràcia i del Poble-sec.

La primera ronda es va dedicar íntegrament als castells de 8. L'ordre d'actuació va ser un 5 de 8 descarregat dels de Gràcia, un 5 de 8 descarregat també per part nostra i

En aquesta plaça ja s'hi ajuntaven a fer castells abans de la Guerra Civil

d'un intent dels del Poble-sec del 4 de 8, però el van haver de desmuntar abans de carregar-lo, cosa que sí van fer una estona després, però a la baixada malauradament van sofrir una llenya, de les que fan por i que va aturar la diada durant un bon temps.

La segona ronda va començar amb un intent desmuntat de la colla local de 3 de 9 amb folre, que sí van aconseguir descarregar a la ronda de repetició i que va ser molt celebrat perquè havien tingut problemes per aixecar-lo durant la temporada. Per part nostra varem carregar el 4 de 9 amb folre, castell que també va fer llenya a la baixada però sense més conseqüències. Els Castellers del Poble-sec van descarregar el 5 de 7 amb solvència i amb una plaça plena d'ambient casteller.

A la tercera ronda els castellers de Gràcia van intentar el 9 de 8, però sense sort amb la canalla i el van haver de desmuntar. Els Castellers de Barcelona varem descarregar el 3 de 8 per acabar la temporada 2016. I els Castellers del Poble-sec van descarregar el 3 de 7 sense ni una sola rebrincada. Finalment, a la ronda de repetició, els Castellers de la Vila de Gràcia van descarregar la torre de 8 amb folre i van posar punt final també a la seva temporada.

Per acabar ja només faltava la ronda de pilars. No va venir el pilar de 7 amb folre però varem fer el vano de 5 conjuntament amb un estol de pilars dels de Gràcia i un pilar de 5 dels del Poble-sec. Els de Gràcia van fer dos pilars de cloenda honorífics, per celebrar els 20 anys del primer assaig de la colla a la plaça de la Vila i per la renovació dels càrrecs, tant el cap de colla, en Rai, el president, en Joan Carles, i la vicepresidenta, i pujaven al balcó de les autoritats fins a terços i segons dels pilars honorífics.

En definitiva, un bon moment ple de bones companyies, emocions i castells, que posava punt final a la temporada 2016 dels Castellers de Barcelona. Gràcies a totes les que feu això possible! I fins a l'any que ve!

Plaça de la Vila de Gràcia de Barcelona, 20 de novembre de 2016

Castellers de la Vila de Gràcia:

pilar de 5 (c/ Xiquets de Valls), pilar de 4 caminant, 5 de 8, intent desmuntat de 3 de 9 amb folre, 3 de 9 amb folre, intent desmuntat de 9 de 8, 2 de 8 amb folre, deu pilars de 4, nou pilars de 4 i pilar de 4 al balcó, dos pilars de 4

Castellers del Poble-Sec:

pilar de 5 (c/ Xiquets de Valls), pilar de 4 caminant, intent desmuntat de 4 de 8, 4 de 8 carregat, 5 de 7, 3 de 7, pilar de 5

Castellers de Barcelona:

pilar de 5 (c/ Xiquets de Valls), pilar de 4 caminant, 5 de 8, 4 de 9 amb folre carregat, 3 de 8, vano de 5

Altres actuacions

Eduard Paris

Durant la darrera part del 2016 hem fet comptades actuacions petites a la nostra ciutat. D'una banda, a la Diada Nacional de Catalunya, l'11 de setembre, vam fer un pilar de 5 al matí a l'ofrena floral al monument a Rafael de Casanova, a més de quatre pilars de 4 simultanis a la tarda a la concentració independentista al Passeig de Lluís Companys. També vam fer una actuació de congrés el 31 d'octubre al vespre, amb motiu de Momentum Barcelona16, al Palau de Congressos de Catalunya, amb

—després d'un anecdòtic pilar de 3 caminant— un pilar de 4, un altre pilar de 4 i un 4 de 6. Un altre pilar de 4 va servir per inaugurar, el 12 de novembre a la tarda, la perruqueria de les nostres companyes Silvia Chulià i Anna Jorba, al carrer d'en Tissó, 24, al Districte de Nou Barris. Finalment, el dia 13 de novembre farem constar que a la cercavila de matinades pels carrers propers al local, a la Festa Major del Clot-Camp de l'Arpa, vam fer fins a vuit pilars de 4 (no simultanis).

Una de les aturades habituals de les matinades del Clot és a la pastisseria la Palma

GUIPÚSCOA-16

*Reparació i venda
d'ordinadors*

Joan F. Rodríguez

PREUS ESPECIALS
pels
CASTELLERS DE BARCELONA

Rambla Guipúscoa, 16, baixos local-3 - 08018 BARCELONA

Tel. 936 242 502 - Mòb. 688 235 781

guipuscoa16@yahoo.es

QUADRE D'ACTUACIONS DE LA TEMPORADA 2016

Data	Població	Lloc de l'actuació	Motiu	Actuació
23/01/16	Barcelona	Plaça Font i Sagué	Aniversari esplai SCV El Clot	pd4, pd4
14/02/16	Barcelona	Plaça Sant Jaume	Festes de Santa Eulàlia	pd4 (porta Santa Eulàlia Catedral), pd4 cam, 4d7a, 4d8, 5d7, vd5
12/03/16	Barcelona	Fossar del Parc del Clot	Calçotada EixClot	pd4, pd4
12/03/16	Barcelona	Plaça del Pi	Festes de Sant Josep Oriol	dos pd4, 3d7, 4d7, 4d7a, pd5
13/03/16	Barcelona	Plaça Valentí Almirall	Diada d'inici de temporada dels Castellers de Barcelona	4d8, 7d7, 5d7, vd5
20/03/16	Vic	Plaça Major de Vic	Mercat del Ram de Vic	pd4 cam c, pd4 dol (accident autocar a Freginals), 3d8, 4d8, 4d7a, pd5
02/04/16	Barcelona	Plaça Font i Sagué	Mona solidària LaPalma-Eix del Clot	pd4, pd4
03/04/16	Sant Cugat del V.	Plaça Octavià	Diada de padrins i fillols dels Castellers de Sant Cugat	3d8, 4d8, 7d7, dos pd5
09/04/16	Barcelona	Museu d'Història de Catalunya	Cadena ARTE productora GEODON	pd4, pd4, pd4, pd4, pd4
10/04/16	Barcelona	Av. Portal de l'Àngel	Diada de Can Jordà	dos pd4, 3d8, 4d8, 5d7, pd5
23/04/16	Barcelona	Plaça Catalunya	Els Matins de TV3	pd4
24/04/16	Vilanova i la G.	Plaça de la Vila	44è aniversari dels Bordegassos de Vilanova	3d8, 9d7, id4d8, 4d8, vd5
01/05/16	Cerdanyola del V.	Plaça Francesc Layret	Festa Major del Roser	pd4 cam, 3d8, 2d7, 4d8, pd5+idpd5, dos pd4
14/05/16	Barcelona	c/Josep Estivill	Festa Major de Navas	4d7a, 3d8 (suspensió per pluja)
16/05/16	Barcelona	Poble Espanyol	Congrés	3d6, 4d6, pd4
22/05/16	Barcelona	Plaça de la Barceloneta	Festes de primavera	dos pd4, 3d8, 7d7, 5d7, vd5
22/05/16	Barcelona	Plaça Major Nou Barris	Festa Major de Nou Barris	dos pd4, 3d8, 7d8c, 4d8, vd5
28/05/16	Barcelona	Plaça Can Robacols	Festes de Primavera Clot-Camp de l'Arpa	pd4, pd4 (Pl. Mercat)
29/05/16	Cornellà de Ll.	Plaça de l'Església	Diada de Corpus	pd4 cam, 3d8, 4d8, 5d7, pd6c
04/06/16	Arrasate (Guipúzcoa)	Biteri Plaza	Consulta popular	dos pd4, 3d7, 4d7a, 4d7, pd5
05/06/16	Azpeitia (Guipúzcoa)	Nagusia Plaza	Consulta popular	dos pd4, 3d7, 4d7a, 4d7, pd5
11/06/16	Barcelona	Plaça del Rei	Vigília 47è Aniversari	dos pd4, 4d8, 3d8, 5d7, vd5
12/06/16	Barcelona	Plaça Sant Jaume	47è Aniversari	pd4 cam, 3d9f, 5d8, 4d8, pd6, pd5b, set pd4
17/06/16	Barcelona	Tanatori de Les Corts		pd4 dol (Jordi Joan Alsina)
18/06/16	Lleida	Jardins de Santa Clara	Festa Major dels Cast. de Lleida	3d8, 4d8, 2d7, pd5
23/06/16	Barcelona	Plaça Sant Jaume	Arribada Flama del Canigó	pd4, pd4 (davant l'Orfeó Martinenc), pd4 (davant del local)
02/07/16	El Prat	Plaça de la Vila	2a Diada dels Cast. del Prat	dos pd4, 3d8, 2d7, 5d7, pd5
03/07/16	Barcelona	Pg Sant Joan amb c/Indústria	Festes del Camp del Grassot	3d8, id5d8, 4d8, 5d7, idpd6, pd5
16/07/16	Barcelona	Plaça de la Gardunya	Festa Major del Raval	5d8, 3d9f, 4d8, pd6, dos pd4
17/07/16	Tarragona	Plaça Sant Magí	Festes del Carme	3d8, 2d7, 4d8, pd6, pd5
30/08/16	Barcelona	c/Bilbao, 212	10è aniversari local Castellers de Barcelona	5d8, i3d9f; 4d8, 3d8, deu pd4
04/09/16	Sabadell	Plaça Sant Roc	Festa Major de Sabadell	pd4 cam, 5d8c, 3d8, 4d8, pd5
11/09/16	Barcelona	Monument a Rafael Casanova	Celebració de la Diada	pd5
11/09/16	Barcelona	Parc del Centre del Poblenou	Festa Major del Poblenou	4d8ac, 3d8, 4d8, id pd6, pd6, dos pd4
11/09/16	Barcelona	Pg. Lluís Companys	Via independentista	quatre pd4, quatre pd4
24/09/16	Barcelona	Plaça Sant Jaume	La Mercè-diada colles locals	pd5 (Plaça de la Mercè), pd4cam, 5d8, 4d9f, i3d9f, 3d8, pd6, pd5b
25/09/16	Barcelona	Plaça Sant Jaume	La Mercè-diada colles convidades	pd4 cam, 3d9f, id4d9f, 4d9f, 4d8a, pd6c, pd5b
02/10/16	Tarragona	Tarraco Arena Plaça	XXVI Concurs de Castells	3d9f, 4d9f, 4d8a, pd5
08/10/16	Barcelona	Plaça del Consell de la Vila	Festa Major del Roser de Sarrià	pd4 cam c, 4d7a, id2d7, 2d7, 3d8, pd5, pd4b
09/10/16	Barcelona	Plaça Comas	Festa Major de les Corts	4d8a, 3d9f, 4d8, pd6, dos pd4 + pd4b
23/10/16	Santpedor	Plaça Gran	Diada dels Cast. de Santpedor	pd4 cam, 5d8, 4d8a, 4d8, pd7f, dos pd4
29/10/16	Vilafranca del P.	Plaça de la Vila	Diada del Roser dels X.z de Vilafranca	5d8, 3d9f, 4d8a, pd7fc
31/10/16	Barcelona	Palau de Congr. de Catalunya	Congrés Momentum	pd4, pd4, 4d6
05/11/16	Barcelona	Parc de Sant Martí	Festa Major de la Verneda	dos pd4, 4d6, 5d6, 7d6, 9d5net, dos pd4
12/11/16	Barcelona	c/Tissó, 24	Inauguració perruqueria Anna Jordà i Silvia Chulià	pd4
13/11/16	Barcelona	Plaça Valentí Almirall	Festa Major del Clot-Camp de l'Arpa	vuit pd4 (matinades), id3d9f, 3d9f, 4d9f, 4d8a, pd7fc, deu pd4 + pd4b
20/11/16	Barcelona	Plaça de la Vila de Gràcia	Diada dels Castellers de la Vila de Gràcia	pd5 (c/Xiquets de Valls), pd4cam, 5d8, 4d9fc, 3d8, vd5

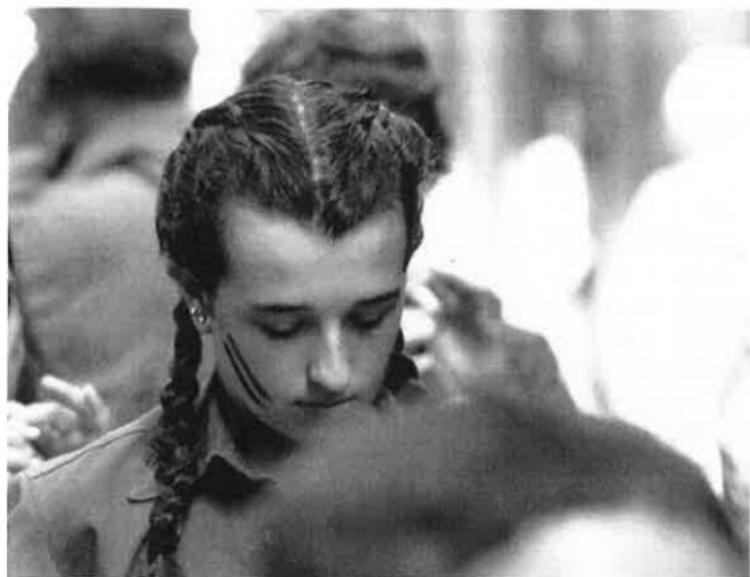
targetes flyers sobre bosses cartes factures formularis catàlegs tarifes etiquetes calendaris carpetes **emporium** butlletins revistes adhessius en vinil programes cartells pancartes fotocòpies color escàners retocs fotogràfics **frederic planas** maquetacions segells de goma targetes flyers sobre bosses cartes factures formularis catàlegs tarifes etiquetes calendaris carpetes butlletins revistes adhessius en vinil programes cartells pancartes fotocòpies **impressió digital** color escàners retocs fotogràfics maquetacions segells de goma targetes flyers sobre bosses cartes factures formularis catàlegs tarifes etiquetes calendaris carpetes butlletins revistes adhessius en vinil programes cartells pancartes fotocòpies color escàners retocs fotogràfics **ciudad real, 6 - (gràcia)** segells de goma maquetacions targetes flyers sobre bosses cartes factures formularis catàlegs tarifes etiquetes calendaris carpetes butlletins revistes adhessius en vinil programes cartells pancartes fotocòpies color escàners retocs fotogràfics maquetacions segells de

Ja no sóc Canalla

Sara Tarrats

Qué dir? El dia que vaig entrar per la porta del local, mai m'hauria imaginat com em podia arribar a canviar la vida, i de fet vaig estar uns anys que tampoc ho sabia, ja que no venia gaire. Però un bon dia vaig decidir començar a tocar el timbal. El meu pare em va dir que m'agradaria i que així faria alguna cosa dins la Colla. Un divendres em vaig presentar a l'assaig de timbals quan el cap de gralles era el Txory. Ell va ser qui em va anar ensenyant. Jo era tímida i em va costar estar-hi a gust, però a poc a poc em vaig anar integrant. Durant molts anys no em vaig sentir gaire canalla; no m'agradava gaire venir; però un dia vaig fer un canvi de xip, vaig començar a venir a assajos i a conèixer més gent. Ara ja sento com si aquesta colla fos una família; tots estem units i, siguis com siguis, acabes trobant gent que et dóna suport; coneixes gent de tot tipus... El fet de ser canalla seria com ser els "fills" d'aquesta família; per això dei-

xar de ser canalla no significa deixar de formar part d'aquesta família, simplement significa haver de canviar de rol, perquè és impossible deixar de formar part d'una família tan **gegan**t com aquesta.

Fa 2 anys que sóc a la Colla. A mi de petita sempre m'havien agratjat els castells, però mai havia arribat a pensar que jo en podia formar part. A l'escola vaig conèixer la Sara Tarrats, que era de la Colla, i un dia que érem d'excursió amb l'escola em va dir que féssim un pilar. Al principi vaig dir que no, però després vaig acceptar. Com que em va

Celia Boteila

agradar vaig anar un divendres a l'assaig de canalla a provar. Al final vaig decidir apuntar-me a la Colla. Al principi només anava als assajos de canalla, feia espàtller i algun 4 de 5, però després vaig començar a anar als assajos generals i a fer més proves, fins que vaig debutar a plaça amb un 4 de 8 a Can Jorba. Quan vaig entrar a la Colla ja era canalla gran i aquest any han sigut les meves primeres i últimes canallades. Ser canalla ha estat una gran experiència i no ho canviaria per res. Per acabar, vull donar les gràcies a la tècnica de la Colla i a tota la gent que ha estat al meu costat.

**M.ª VICTÒRIA
GÓMEZ I TRAVESSET**

ADVOCADA

Passatge Puigmadrona, 4
08026 BARCELONA
Mòbil 650 430 304
e-mail: gomeztravesset@icab.cat

Vinyet Solé

Iés que ells han fet que jo anés a parar a aquesta petita gran família.

El 2014 jo encara estava a Sagals d'Osona, però la distància que hi havia per anar a l'assaig era massa gran i vaig haver de reflexionar i canviar de colla.

De fet, recordo perfectament la meva última actuació amb camisa de color carbassa i precisament era amb Barcelona... Després d'acabar ja estava pensant en colles on podria anar... Barcelona era una d'elles però en veure davant aquell 3 de 9 amb folre que fins llavors era el castell més gran que havia vist... vaig dir-li al meu pare que a aquella colla no hi volia anar, que era massa gran... però mireu-me, aquí estic.

Un assaig de canalla va ser el que em va fer decidir quedar-me a Barcelona... Era un dijous d'estiu en què jo estava estiuejant a Begues i la canalla dels Encantats tenia assaig conjunt amb Barcelona. Tot i que jo ja tenia una colla on somiava anar, no vaig deixar escapar l'oportunitat i crec que és la millor opció que he triat mai! Un cop vaig entrar per la porta del local i vaig veure aquesta gran canalla, no vaig trigar ni un segon per decidir que aquella seria la meva petita gran família.

Durant tot aquest temps que fa que soc a la Colla no he format part del pom de dalt, però aquests petits GEGants m'han fet somiar com si estigués amb ells allà a dalt. He pogut gaudir mil activitats al seu costat, dues canallades, però sobretot petits mil moments essencials per a mi; s'han

En veure aquell 3 de 9 vaig dir-li al meu pare que a aquella colla no hi volia anar, que era massa gran...

fet estimar com mai ho havia fet ningú, i així ho he fet: els estimo com res en aquest món.

Formant part de la canalla he sentit moltes emocions, he rigut, he plorat, i quan els he necessitat, des del més petit fins al més gran, han estat allà, ja sigui donant-me consells o simplement regalant-me un somriure...

Ara s'ha acabat això de ser canalla, però aquesta etapa la recordaré en tot moment perquè m'han donat lliçons per a viure, m'han ensenyat a lluitar per les coses que desitjo i a no rendir-me mai! Per tot això els vull donar les **gràcies per absolutament tot!**

Sílvia Rué

Sempre hi és

Laura Gimeno

La Sílvia és una castellera imprescindible dels Castellers de Barcelona. Fa 32 anys que vesteix de vermell amb moltes històries al darrere.

Quan vas entrar a la colla? Com vas conèixer els Castellers de Barcelona?

Vaig entrar a la Colla l'any 1984-1985. El meu germà estava al bar de la Colla i el meu marit va anar a fer-hi una reparació. Vaig entrar i el primer que van dir va ser: "Que bé, una dona!" i em van posar a fer entrepans. Quan quedaven dos entrepans els vaig agafar per a mi i el meu marit. Seguidament va venir el Pere i en volia agafar un, i jo m'hi vaig negar. Ell em va contestar que si no sabia qui era el Pere, com si fos algú molt important. Com que era el meu primer dia ràpidament vaig investigar sobre el Pere pel local. Finalment vaig descobrir que m'estava mentint, i aquest va ser el meu primer dia.

Tens algun record especial de la Colla?

Algun record? Aquí he tingut tota una vida. El meu primer pilar a Béziers, un poble de França on

havíem anat de viatge, on vaig fer un pilar de 4 a segons. Aquell dia van agafar una faixa que amb prou feines em donava dues voltes, em van enfaixar i em van fer pujar. A sobre meu hi anava la Carme Macias, una de les primeres dones a pujar als castells, i d'enxaneta la meva filla, que ara ja té 32 anys. Mai havia assajat cap pilar, però el vam descarregar.

Et van donar algun consell abans de pujar?

Sí, el pilaner Paco. Em va dir que segués a la pinya; aquest va ser el seu consell.

Tens algun record especial més?

Quan tenia 52 anys, l'any 1992, vam fer un equip de bàsquet de dones que es deia mamachicho; va ser molt divertit.

Quina podries dir que és la teva diada preferida?

Doncs no ho sé... potser la Mercè, no? Realment la meva diada preferida és la de Màrtirs, és més

divertida. A la meva època a la Mercè fèiem el 4 de 8 i sempre quèiem. Al Pere, que pujava a segons, sempre li preparàvem una til·la abans de pujar.

Després de parlar del passat... Ara toca el present. Actualment quina és la teva feina a la Colla?

No ho sé, això de parlar amb els "novatos" se'm dona molt bé, ja que xerro enseguida, m'encanta això de portar els nous. El diumenge un noi que vaig enredar a fer castells per Sant Jordi, a la

parada de roses, em va felicitar per la meva feina; em va dir que estava molt content que l'hagués portat a la Colla, i em va fer una abraçada. Com ja saps, m'agraden molt les abraçades, sobretot amb els joves; em transmeten energia.

Jo penso que hem de ser tots un i cada un amb la seva feina; el més important és que la gent es trobi a gust a la Colla, sigui com sigui, amb l'edat que sigui. Jo sóc molt vergonyosa, però la meva mare em va dir que el no ja el tenim, i que sempre toca buscar el sí.

Poema per al sopar de canalla

Un petit regal

Vinyet Sole

*Avui és una nit molt especial,
un sopar amb els meus petits GEGants,
la canalla que sempre he somiat,
poder caminar al seu costat.*

*El 2014 vaig arribar
per un assaig que vaig visitar;
aqueell dijous va ser el millor,
el que em va fer decidir no anar a Borinots.*

*Des del primer dia que vaig arribar
no he deixat de veure que sou molt grans,
m'heu fet riure, m'heu fet plorar...
i sempre que us he necessitat heu estat allà!*

*M'heu demostrat
que tot i ser tan petits
no hi ha límits
que es posin al mig.*

*Abraçades abans de pujar,
petons només baixar,
somriures dalt del castell
són moments que no canviaria per res.*

*Mil històries que m'heu explicat,
dues canallades que he disfrutat,
i tot això no hagués passat
sense vosaltres al meu costat.*

*Una festa sorpresa em veu fer
i aquell dia sempre recordaré,
però el millor regal que he rebut
és haver-vos coneugut.*

*Ara ha arribat el moment
d'agrair tot el que heu fet,
de donar-vos les gràcies per ser qui sou
i fer-me gaudir d'aquest petit món.*

*I això és un poema
que m'ha sortit sol.
Suposo que és perquè us estimo molt!*

EN RECORD DE LA MARGARITA ANDRÉS LAFUENTE

El passat 1 de febrer ens ha deixat la Margarita Andrés Lafuente, vídua de Bartomeu Marín, als 83 anys. La Margarita va formar part de la Colla des de finals dels anys 90, quan accompaniedava a moltes diades al seu home, a més de la filla i marit i els seus quatre néts quadrigèmins. Se la podia veure fàcilment a la botigueta a les actuacions de la Colla, atès que per edat no podia posar-se a la pinya, donant un cop de mà aquí o allà o una agradable conversa a aquell que s'hi acostava. Quan va faltar el Bartomeu, al juliol de 2014, va baixar la seva assistència: una de les darreres ocasions en què la vam veure va ser quan vam fer un pilar de dol pel Bartomeu, en actuació a la Festa Major del Raval aquell any. Des d'aquestes línies, volem expressar-li a la seva família el record que teníem per una gran persona, membre orgullosa dels Castellers de Barcelona, i a la qual homenatjarem amb un pilar de dol a l'actuació de la Festa Major de Santa Eulàlia.

La canalla pinta

Emma Álvarez

Som castellers de Barcelona,
Som la colla de la
ciutat,
de vermells tenim
les places
sobretot la de Sant
Jaume,
La Mareé defensarem
~~finse a la marxa~~
VERMELLS

Emma

Paula

Marius

Cast

Han fet 25 anys...

Marc Estapé, Lluís Roigé i Sergi Renedo

Frederic Planas

Enguany, els companys que han estat durant 25 anys com a actius a la Colla tenen un denominador comú i és el grau d'implicació que han tingut –principalment a meitat dels anys 90 i durant un bon grapat d'anys– en la progressió tècnica de la Colla. En el cas del Marc i el Lluís en el desenvolupament dels primers folres –sobretot el de la torre de 8, que van assolir plenament, però també de les primeres proves del folre del 3– així com de la pinya del 5 i del mític treball del 3 de 8 per sota, i pel que fa al Sergi en l'evolució dels troncs que ens van portar a fer castells de 9 amb certa regularitat i els primers 5 de 8. El Lluís i el Marc van destacar com a caps de Pinyes i Folres, i el Sergi com a cap de Tronc i de Colla però, i molt més important que tot això, fan allò que la Colla necessita a cada moment, de vent, de crossa, de baix, de segon o de quart

Molts en som hereus de les seves aportacions, del seu bagatge casteller, els tenim com a referents i agraïm que segueixin venint sempre que poden i els ve de gust.

Marc Estapé

Quan em va trucar l'Edu París per dir-me que ja feia 25 anys que era a la Colla em va semblar que era impossible. Segur, segur, que s'ha descompstat. Però no, com no podia ser d'una altra manera, l'havia clavat.

Em faig vell, doncs...

Miro cap enrere i em vénen sentiments de nostàlgia que m'haig de fer passar ràpidament abans que no es tornin momentàniament en melancòlics.

L'any 90 havia fet castells amb els Minyeuets. Per aquells als qui aquesta colla us soni a "xino" (xinès si som acadèmics), dir-vos que va ser la primera colla universitària i que es va gestar al voltant dels estudiants de Telecos de la futura URL. El tema em va agradar i un any més tard, amb els antics companys d'estudi de l'institut (Albert Duarte, futur 'Janillo' i Daniel Cusidó, futur

'Altafulla'), vam decidir provar sort a alguna colla de les 'tradicionals'. L'any 91 encara hi havia poques colles a Catalunya. Vivint a Cerdanyola del Vallès teníem dues grans opcions. Agafar la RENFE i tirar cap a Terrassa on hi havia els Minyons de Terrassa (i els Pàstels...) o agafar la RENFE i tirar cap al Clot.

Vam decidir Castellers de Barcelona (deixo al lector el judici de valor sobre si la decisió va ser l'encertada o no). Fos com fos, l'atzar em va portar a la Colla l'any 1991, on lluitàvem per fer castells com el 4 de 8, 3 de 8 i 2 de 7. Van ser anys de molt d'aprenentatge, de conèixer molta gent i també de diversió. Van ser els anys de transformació de la ciutat, de descobrir que tenia mar, dels Jocs Olímpics, de les obres olímpiques i de les polèmiques olímpiques.

L'any 1994 vaig entrar a la Tècnica i vam començar a treballar el 2 de 8 amb folre anant a visitar altres colles i veient com plantejaven la soca i el folre. Diria que va ser l'època més divertida amb assajos que encara ara em vénen a la memòria i em faig un fart de riure. Amb assajos mítics com aquell en què vam col·locar primers laterals al folre i vam caure. Van ser anys també de molta motivació i afluència de nous castellers a la Colla, que ens va portar a descarregar la primera torre folrada el 1995 i a fer un intent digníssim de 3 de 8 aixecat per sota.

La Colla ha evolucionat molt, però molt, des de llavors. Tècnicament estem a anys llum d'on érem fa quatre dies. Però...., sempre hi ha un però, crec que tenim una assignatura pendent que hem anat arrossegant des dels meus inicis a la Colla. Penso que ens ha faltat fer una veritable revolució social que converteixi el local en un nucli estable d'activitats i esdeveniments que vagin més enllà dels castells. Una revolució de veritat que permeti obrir-nos a la ciutat cohesionant i integrant un major nombre de castellers. Crec que és el pas que ens falta fer per retenir més temps els castellers actius però també per a portar molta més gent nova de manera estable a la pista i, així, poder arribar als castells de gamma extra.

Fins els 50 anys! Guardaré el mocador com un tresor!

Concurs de Tarragona de 1992. D'esquerra a dreta, començant per dalt: Albert Duarte 'Janillo', Daniel Cusidó 'Altafulla' o 'Dàinx'. Per baix: J. A. Herreras 'Siset' i Marc Estapé

Els primers records que tinc dels castells són de quan anàvem a veure les actuacions a pobles i barris, a finals dels vuitanta del segle passat. En aquella època, era habitual en les festes majors que, després de l'ofici (missa) de festa major, es fes una cercavila amb gegants, o les sardanes a la plaça. Només després, quan tothom ja marxava a dinar, començaven els castells, que acostumaven a ser de gamma més aviat baixa. Tot plegat era un conyàs, i una prova de voluntat per als soferts castellers i per al poc públic pacient.

El meu interès pels castells va venir per un familiar de la dona, que havia començat molt jove amb la colla de la ciutat de Barcelona. Era a finals dels anys vuitanta. No hi havia gaires colles de castellers, i la colla de Barcelona actuava per tot Catalunya, i de tant en tant feia escapades a l'estrange.

El cas és que allò va anar calant en el nucli familiar i, una tarda del mes de juny de 1991, vam aparèixer al local dels Castellers de Barcelona del carrer Rossend Nobas,

El Lluís Roigé, a la dreta amb ulleres, en el dinar del Dia de la Colla de 1995 al local de Rossend Nobas

33. Les encarregades de canalla, la Carme i la Cristina, van ser les primeres que ens van rebre i ens van introduir a la Colla. El cap de colla era l'Albert Regola. A tots tres els agraeixo l'afecte amb què ens van acollir.

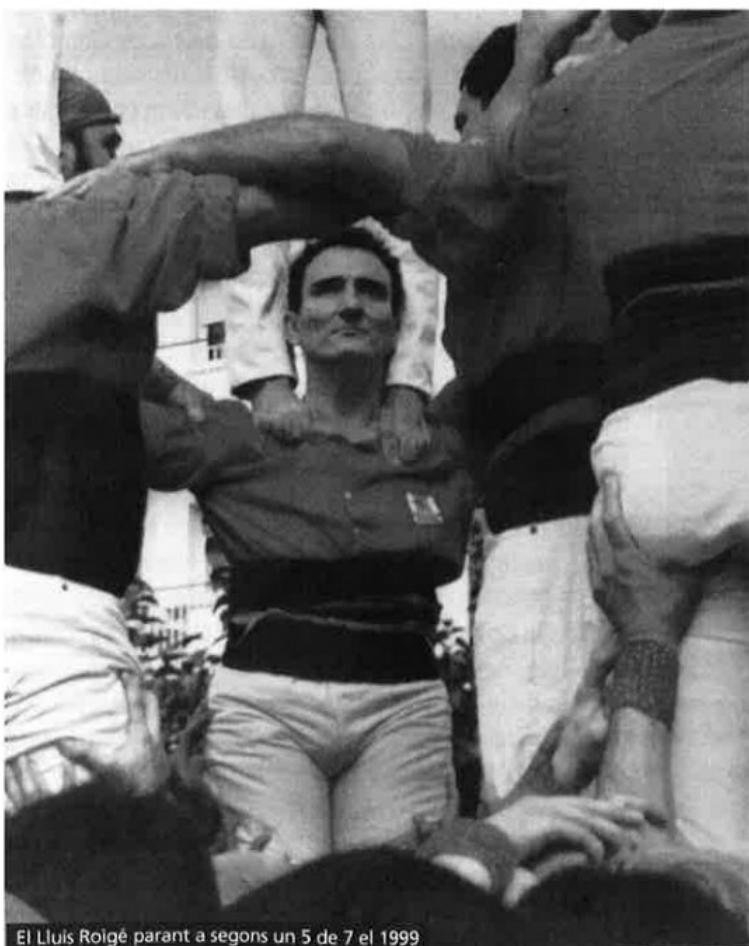
Recordo aquella dècada dels noranta com uns anys molt especials per a la Colla, i també per a mi. Van haver-hi

algunes diades que recordo especialment, com la del 4 de 8 de Vilafranca un Tots Sants amb el Toni Caus de cap de colla, i la de la recuperació de la torre de 7 a la Vila Olímpica.

Vaig tenir el privilegi de viure el creixement de la Colla i dels castells en general, que ens van portar a carregar, i més tard descarregar, el 3 de 8. Allò va ser un punt d'inflexió. A partir de llavors va venir el gran creixement.

Un grup prou nombrós de gent jove amb ganas d'aprendre i de fer avançar la Colla vam agafar la responsabilitat de la Tècnica de Pinyes, amb la confiança del cap de colla. Teníem clar que volíem trencar amb el model encara vigent a moltes colles de l'època del tradicional encarregat de pinyes que feia el "tu aquí i tu allà, i la resta tanqueu". Calia anar més enllà si volíem créixer.

Amb aquest objectiu, amb humilitat, però amb moltes ganas, vam anar creant una estructura organitzativa i uns procediments que van permetre començar a treballar els castells d'una manera més tecnificada. Dissenyar plantilles, fer equips de treball per posicions, pensar entrenaments específics per a cada posició, les visites a les colles que anaven més avançades per aprendre... Tot això que ara sembla obvi, llavors era quelcom nou. I fruit de molts esforços i constància van

El Lluís Roigé parant a segons un 5 de 7 el 1999

arribar els folres. Els antics recordareu aquelles proves tan pesades de folres de pilar, o de folres a les espatlles. Eren els recursos que utilitzàvem per preparar-nos amb la poca gent que teníem de cara a atacar la torre de 8 i més tard els castells de 9.

El primer resultat visible va ser la torre de 8 de Gràcia (1995), que va ser una gran fita. En ser només carregada va tenir gust de poc, però ens va obrir la gana de grans castells. I no van trigar a arribar: el 5 de 8 de Cornellà, el 4 de 9 amb folre a Terrassa sota l'aiguaneu (1998), les grans diades a la nostra plaça de Sant Jaume...

Com a casteller vaig començar fent de contrafort. Aviat vaig començar a fer de baix. Quan van arribar els folres també vaig poder fer uns quants castells al segon pis, ja fos de segon, o de contrafort.

Però permeteu-me que, posats a triar, em consideri un baix, ara ja retirat. I aquí deixaré de banda la humilitat per manifestar l'orgull de baix. Heu de saber que fer de baix és quelcom molt gran, que només es pot sentir, i que és difícil d'explicar. Allà dins, allà a sota, on estàs tan en contacte amb tot l'equip, treballant tots a una, es viuen els castells molt intensament. El baix és per a mi la base de tot el tronc del castell, el fonament. Amb tot el respecte per als altres castellers, considero que el castell comença quan el segon posa els peus a les espatlles, i acaba quan els treu. El que passa mentrestant és una fantàstica història cada cop diferent. I jo he tingut la sort de viure'n moltes d'aquestes meravelloses històries. I, el més important, les he pogut compartir amb tots vosaltres.

Sergi Renedo

Ja fa 25 anys que vaig treure el cap per la Colla dels Castellers de Barcelona. I, des d'aquell primer dia fins enguany, crec que he fet tots els papers que es poden fer dintre d'una colla.

Castellerament parlant, he participat un dia o altre en totes les posicions que pot tenir una pinya; i pel que fa a tronc, he fet uns quants castells, no em puc queixar, i de folres déu n'hi do.

Socialment parlant vaig començar com a "novato" i "teenager" radical, passant per cap d'activitats, gaudint com a tècnic (treballant amb un munt d'equips de diversos estils), per acabar exercint durant tres anys de cap de colla, segurament els més intensos de la meva vida castellera.

Els tres anys de cap de colla, han estat segurament els més intensos de la meva vida castellera

Avui en dia, vinc als assajos i actuacions, a donar un cop de mà quan puc, quan em ve de gust, per veure els amics i quan els astres ho permeten.

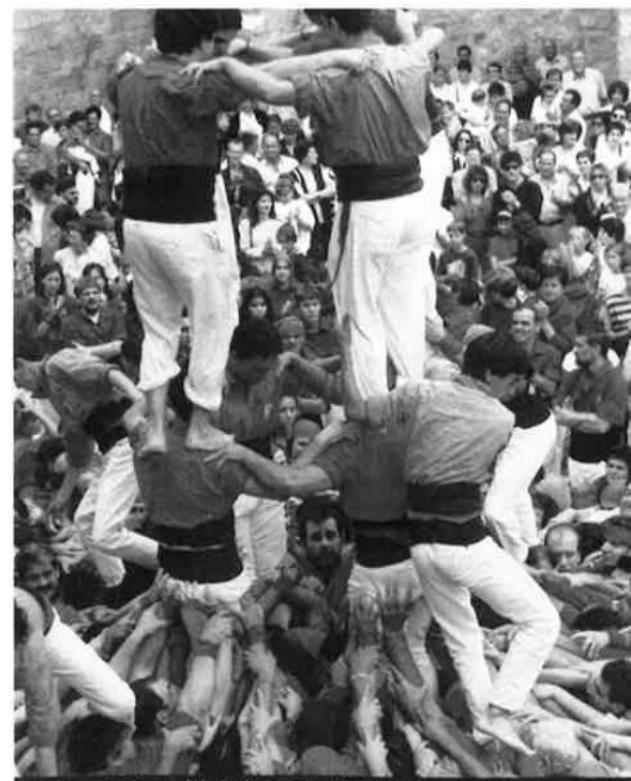
I si voleu que us digui la veritat, al final, el que més ha quedat dintre del meu cor no han estat els grans castells, ni les increïbles actuacions viscudes, ni tan sols els milers d'anècdotes rememorades. El que més m'ha omplert durant tots aquests anys és la quantitat de grans persones que he conegut.

Persones increïbles, de diferents edats, mides i colors.

És per això que només puc dir: gràcies, castellers, gràcies, Colla, gràcies per haver-me deixat formar part d'aquesta gran família.

El Sergi (el quint de la dreta) en un intent de 2 de 8 folrat el 1996 a la Guineueta

Baixant del pis de quarts del 4 de 8 a Tremp el 1996

La canalla diu...

Superant reptes

Anna Prats

Jo no coneixia gaire els castells, els havia vist algunes vegades per festa major, però a la meva germana, la Gemma, li agradaven molt i sempre deia que ho volia provar. Fins que un dia va decidir anar al local de Castellers de Barcelona i li va agradar molt.

Jo estava al bar de la Colla i se'm va acostar gent per preguntar si volia baixar. Al principi no n'estava gaire convençuda, però em vaig decidir i ho vaig provar. Em van acollir molt bé. Vaig fer espallasses i algun pom a terra. Em va agradar molt. Llavors tenia 6 anys i vaig començar a assajar com a acotxadora. Vaig debutar de manera inesperada la diada de l'11 de Setembre a Badalona, fent un 4 de 7. Vaig baixar perdent la faixa que m'havia col·locat amb presses, però va ser molt emocionant.

Les diades varen anar passant i a poc a poc vaig anar debutant en més castells. També vaig tenir algunes cai-

gudes. Va ser fantàstic fins que vaig començar a fer d'enxaneta perquè aquesta posició no em va agradar gaire.

Vaig passar una època que tenia por a fer castells i ho vaig passar malament, però gràcies al suport i l'ajut de la Tècnica de Canalla, que sempre va comptar amb mi, de molta gent i de la resta de canalla de la colla, ho vaig anar superant a poc a poc. Us vull donar les gràcies a tots.

Ara ja en la posició de dosos em sento més segura. La temporada passada va ser important per a mi, perquè vaig ser capaç de tornar a fer castells, fins i tot un gamma extra i molts pilars, incloent el de 7. Estava molt contenta, havia aconseguit esborrar bona part de les meves pors.

Em sento molt a gust a la Colla, he fet bons amics i he conegut molta gent. Espero seguir molts anys més gaudint de l'emoció de fer castells i, a poc a poc, anar assolint molts i grans reptes.

Castellers de Barcelona

Narcís Aragall "Siset"

*Agafats de les mans
fent una gran rotllana,
de germanor, i bona pinya
els castells amunt el cel.*

*Al centre quatre puntals
enllaçant braços i mans
els petits son la il·lusió
grans la fermesa, la serenor.*

*El cap de colla ordenant;
vol el castell adobat
recte de costat a costat,
que no tremoli ningú.
El castell aguanta bé,*

Comença a tocar la gralla!

*Pujant als pisos son quatre
ja està a punt l'enxaneta
amunt com una llagasta
Arriba al cim!
per sobre l'acotxador
alça la cama de pressa,
Ma amunt!
Toca el cel! és embogidor...
I esborrona la pell!*

*Baixant del cel el castell
tots d'emoció cridant.
Grans, joves, la canalla,
està ben descarregat.*

*Els del centre de la pinya
després de fer el gran esforç
són el puntal dels castells
un recolzament.
...un aplaudiment per tots ells.*

Castellers de Barcelona!

*Castell carregat, descarregat,
alegria, aplaudiments
a tots els seus components.
Uns amb un gran somriure
altres amb els ulls mullats,
però fent aquesta gran pinya,
junts, tots plegats.*

Comença la festa!

David Coll

Tinc els dits freds, molt freds. Quasi ni els sento. El viatge en moto fins al local em fa pagar el seu preu. És massa d'hora per un diumenge al matí. La ciutat mandrosa encara dorm i són ben pocs els que em trobo de camí cap a Valentí Almirall. Arribó amb el temps just per treure la gralla de la bossa i encaixar l'inxa amb el tudell.

Sol, mi, re, mi, fa, mi... Són les 8 en punt i comencem les matinades.

Diuen que aquest toc té els orígens en la segona meitat del segle XVIII i s'interpretava el primer dia de festa major tot fent cercavila. Podriem dir que era (i és) el punt d'inici de la festivitat, que s'esdevenia amb el so de la primera nota d'aquesta melodia.

Trenquem el silenci amb la força de les gralles i els timbals mentre les primeres cares dels veïns es deixen veure des de les finestres. Pel somriure d'un noi i de la que imagino que podria ser la seva germana petita, diria que no els importa gaire que els haguem despertat més aviat del compte.

El toc de matinades té un punt de solemnitat, o almenys a mi m'ho sembla, d'aquelles melodies medievals que semblen, en ple segle XXI, un regal de la tradició popular cap a un món virtual que s'esforça en arrasar-ho tot.

Mentre toco la primera veu de la melodia, avui tot recorrent el barri del Clot, i no fa pas tant pel Barri Gòtic a la Mercè, imagino músics de fa cinquanta, cent, doscents anys enrere... i en aquest moment em sento prop d'ells. Me'ls imagino pels carrers de la ciutat, com ara ho estem fent nosaltres, amb els instruments no gaire diferents als que ara toquem, quan ens aturem a fer la primera parada del matí.

Avui tenim la gran sort de comptar amb la companyia d'un dels fundadors de la nostra colla, en Pere Rovira. Cada parada que fem és una lliçó d'història apassionant. Des dels primers assajos dels pioners vermells envoltats per la ferralla de les naus que ara ocupen el Parc del Clot, passant pel posterior local d'assaig que els nostres predecessors varen tenir, fins a arribar a l'actual local del carrer de Bilbao.

El toc de matinades té un punt de solemnitat, un regal de la tradició popular cap a un món virtual que s'esforça en arrasar-ho tot.

Sona el primer toc de castells per homenatjar el primer local de la Colla.

En Rovira ens parla apassionadament mentre el mirem amb el respecte que es mereix. Les seves explicacions estan plenes d'orgull de qui ha pogut viure, juntament amb molts companys, tota aquesta història i que avui, en aquest matí fred de novembre de 2016, ens fa embadalir a tots els qui l'envoltem.

Les notes i els silencis de les gralles del toc de matinades combinen amb el repicar interminable dels timbals. És una de les peces que més fa treballar els timbalers, mentre nosaltres, els grallers, encara disposem d'un breu moment per agafar forces i recuperarnos.

Cada cop que em giro cap enrere, veig més canalla i altres companys de la Colla que s'han anat unint a nosaltres mentre caminem pel carrer del Clot.

A les parades que marquen el nostre recorregut ens ofereixen de tot per fer passar el fred i quedar ben esmorzats... Després de la tercera parada, del fred ja ni ens en recordem i la panxa comença a estar ben plena.

Gràcies de nou a tots aquells que col·laboren i contribueixen amb el seu patrocini a les parades de matinades.

Són prop de dos quarts d'11 i ens aproparam tot tocant fins al punt final del nostre recorregut: carrer Bilbao, 212.

La nostra diada ens espera en una estona i les matinades han estat només el principi del que pot ser un gran dia d'orgull vermell.

Sol, mi, re, mi, fa, mi... Sonen les últimes notes del toc de matinades, tal com han sonat durant molts anys... i tot el que ens espera per endavant.

La diada de l'11 de setembre

David Tarrats

Ofrena a Rafel Casanova

Com cada any en aquesta data, els Castellers de Barcelona participem de forma activa en la celebració de la Diada de l'11 de setembre començant el dia amb l'ofrena floral al monument de Rafel Casanova.

Ja a primera hora del matí hi ha gent amb camisa vermella guardant tanda a la cua de l'ofrena.

Aquest any no plou, però la calor va intensificant-se de mica a mica. Quan miro al meu voltant veig que els grups que hi ha fent cua som els mateixos de cada any. Hi ha els Falconers poques posicions per davant nostre, també es divisen algunes banderoles de la quasi extinta Unió, i també hi ha un nombrós grup de sindicalistes per davant nostre.

Just al davant tenim el Gegant del Pi, que ens fa una miqueta d'ombra molt benvinguda, i just al darrere tenim Plataforma per Catalunya (PxC).

Durant l'espera, la canalla evidencia mostres d'haver matinat (per ser un diumenge, es clar) i van fent les seves becaines.

I arriba el moment de l'ofrena!!!!!! Comencem a muntar la pinya del pilar i la instrucció més repetida és "nosaltres a lo nostre", ja que la xiulada que la gent "dedica" a PxC eclipsa

L'ofrena floral al monument a Rafael de Casanova de 2016

La xiulada no deuria ser per nosaltres; no ens va sortir tant malament el pilar!

del tot la nostra intervenció (suposo que era per a ells... no ens va sortir tan malament el pilar!). Després fem dues "espatllerades" per pujar el ram de flors fins als peus de l'estàtua (també en mig de xiulets i altres expressions verbals de disgust del públic envers el grup que entrava després).

En acabar l'ofrena, sortim directament cap al Parc del Centre del Poblenou, on tenim l'actuació del dia.

L'"espatllera" que fem cada any per accedir a la part alta del monument

Passeig de Lluís Companys

A la tarda, ja després de dinar i començar a pair (no gaire temps per a més), quedem al passeig de Lluís Companys per participar, com les altres colles castelleres d'arreu, a l'acte organitzat per l'ANC i Òmnium. Aquest any ens han demanat fer quatre pilars en un moment determinat dels discursos, un moment que ningú no tenia gaire clar, per la qual cosa muntem i desmuntem pinyes en diverses ocasions. Nosaltres som la primera colla més a prop de l'escenari, i quan giro la vista enrere veig el passeig com un riu de gent, amb l'Arc de Triomf al darrere i castells que van sortint com bolets. La sensació de festa i alegria s'encomana per tot arreu.

Després de fer els pilars (i "xupar" càmera...) acabem la festa i la major part del grup marxa. Només els més valents (l'edat també hi influeix) es queden al concert que es fa a posteriori, amb unes senyores que rentaven roba i uns ànecs amb sobrepès.

Visió de pare casteller

Robert Saugar

Abans de tancar pinya, giro el cap, com si algú em cridés en silenci, i allà estava, en braços del que ha de deixar anar al tresor més preuat que pot tenir qualsevol casteller... una canalla valenta a casa... i a plaça, però ara en braços... preparada per tirar amunt, però abans... una mirada muda, amb una brillantor diferent de la diària. Colpidor.

- Rengles a tocar!!!
- Crosses preparades!!!
- Crosses dins!!!
- Primers laterals!!!
- Primers vents!!!
- Tanquem!!!

...Tots col·locats, cadascú al seu lloc i concentrats per la "fenya", comencem a notar els primers moviments de col·locació de la gent de baix, de la gent que toca amb els peus a terra, els qui aguanten tot el que els ve a sobre, als pocs segons, amb tots els ajustos de companys de "quesito", rengla o semicreu realitzats; comencem a notar els moviments del tronc; els segons comencen a mal caminar d'espatlla en espalda; més moviment de col·locació dels peus, de l'esquena i, segons com, dels braços, per quan demain pit no defallir; ja col·locats, uns moments d'agafar mides, que el baix de la rengla faci un mini pas a la dreta o que pugin una mica l'esquerra; tot sembla correcte, tot és molt rodó... Sobre les espatilles de la pinya més moviment de terços buscant enfilar-se als segons; més quadratura; estarà obert? o més tancat del compte?... No, està perfecte; els quarts ja s'esglaonen per la faixa dels terços... i ja sonen gralles... Les gralles..., aquell so que, quan estàs d'espectador a plaça, se't fa agradable, ho sents com a acompanyament de l'espectacle casteller, que fa maco i complementa perfectament amb els moviments de la gent que va enfilant l'estructura... Les gralles..., aquell so que quan estàs dins de la pinya et marca que l'intent tira amunt, però, a banda del que marca, emociona, et posa a lloc, et fa un cop al clatell i fa que només pensis a donar-ho tot... Amb les gralles, no hi ha plaça, no hi ha mirades d'admiració del públic, no hi ha ni calor, ni fred, només hi ha castell... Les gralles..., aquell so que quan ets pare de canalla i saps que la teva hi va, fa que el xiu-xiu de l'estòmac des que et lleves tingui una justificació. En aquest cas, les gralles barregen emoció i nervis, il·lusió i patiment, por i orgull casteller..., però, per sobre de tot, les gralles m'ajuden a dibuixar la

pujada que no puc veure de la canalla, i ho combino amb les sensacions que recopilo des del nucli i el tronc; recullo dades, que em donin la tranquil·litat que va molt bé, que està sòlid... o que cal treballar i patir-ho fins al final... Molts sentiments mentre t'esforces a donar-ho tot de mans, de pit o de cames, mentre les gralles van sonant...

El so de la gralla et marca, emociona, et posa a lloc, et fa un cop al clatell i fa que només pensis a donar-ho tot

De sobte, el xiuxiueig de la plaça, que no sentim, va pujant de decibels, es deixa notar... i un esclat de crits d'admiració i aplaudiments enèrgics antecedeix, és clar, les notes musicals que em diuen que el castell ja està coronat. En centèsimes de segons la gralla m'ha

dibuixat al cervell una estampa com n'hi ha poques, un pom de canalla valenta, que mai diuen que no a res, amb uns dosos durs barallant-se entre la gravetat i els moviments dels més petits; un acotxador que, per la visió de tota la plaça, fa que dir-li valent es quedí d'allò més curt, i una anjaneta tocant el cel amb la grandiositat de la seva petita mà fent una aleta que l'hauríem de comptar com un pis més... I sempre, ara ja sí, sempre... amb un somriure que diu molt. En més centèssimes de segons, aquesta imatge s'esborra... El que s'ha carregat, s'ha de desmuntar, s'ha de treballar més fort encara... Hem

d'oblidar-nos de nou de la plaça, de la gent... i de les emocions viscudes, per seguir-les assaborint després. Mentalment fas el compte enrere pis a pis, però amb la concentració necessària per donar tot allò que encara queda dins... No aflixeu!!!, se sent a la pinya... I no afliuem... encara no... Treballem i estrenyem una

mica més... Als pocs segons, canalla, quints, quarts... ja està tot a baix... I, com uns vasos comunicants, la tensió es converteix automàticament en emoció... La gralla ens torna a explicar que els terços ja estan de tornada. Ara sí ja ens podem emocionar, el castell s'ha descarregat... Et deixes anar, canvies impressions amb els teus companys amb qui has unit forces, compartit suors i demostrat emocions; sents sensacions del tronc i t'interesses per la gent del nucli... Però vull quelcom més, vull agrair la mirada de confiança regalada abans de tancar pinya, i com a pare del somriure més gran del món casteller només hi ha un pensament: fer una abraçada gegant a una camisa vermella... una que tingui casc, però no una qualsevol, sinó la que coñverteix habitualment un Pare Casteller en Casteller Pare...

Caminades castelleres

Una proposta per anar a peu a Cerdanyola

Frederic Planas

Amb el pas dels anys d'anar diumenge rera diumenge per les places, correu el risc de cert cansament i és bo de trobar-hi al·lidents nous. Alguns ho aconsegueixen compaginant-ho amb una jornada de platja (si actuem en una localitat costanera), amb una visita turística, amb un bon esmorzar, dinar o, com a mínim, amb un agrable vermut en acabar l'actuació. Aprofitant que actuarem a Cerdanyola, us suggereixo combinar-ho amb una caminada que, en funció de les circumstàncies, pot ser abans o després de l'actuació.

Aquesta excursió la solen promoure des de fa uns anys alguns membres de la Colla però així com ells surten de la part alta d'Horta i creuen pel portell de Valldaura, jo proposo una variant que sortiria de la Trinitat Nova. El motiu és que ens permet visitar un barri –certament molt humil– com és el de Roquetes, gaudir de la vista que permet –cap al pla

de Barcelona però també cap al riu Besòs i el Vallès–el “castell” de Torre Baró i descobrir dos vestigis romànics de Collserola com són Santa Maria i Sant Iscle de les Feixes.

Com veureu, sortint a les 8 h, arribarem a Cerdanyola pels voltants de les 11 h a molt estirar i amb temps suficient per a esmorzar tranquil·lament.

00.00 h Si sortim del metro de Trinitat, podem enfilar pel carrer de Port Lligat cap al mirador de Torre Baró. Si ho fem de Roquetes, resulta curiós enllaçar els successius ascensors i rampes que surten del carrer de les Torres. Un cop al carrer de Llobera ens cal anar a la dreta fins a trobar un corriol que puja –amb trams d'escales– cap a Torre Baró.

00.20 h Torre Baró, que no era un castell sinó un projecte hoteler que no es va acabar i que es va anar malvenent en parcel·les on es van anar autoconstructuïts vivendes molt modestes.

00.50 h Arribem al coll de la Ventosa després de pujar als Turons de Roquetes i d'en Segarra o per una pista a la dreta que els evita.

01.00 h Baixem uns metres per la carretera del cementiri de Collserola fins un desviament a l'esquerra d'on surt una pista. Anirà fent ziga-zagues però sempre agafarem els trencalls a l'esquerra.

01.15 h Ens trobem amb el GR-92 i arribem a la font de Can Lloses. Seguim el GR entre alzinars i pins.

01.30 h Sant Iscle de les Feixes (SEGLE XII).

01.35 h Magnífic mas de Can Catà. Uns metres després deixem el GR-92, que segueix a la dreta per agafar a l'esquerra el GR-173.

01.50 h Santa Maria de les Feixes (SEGLE XII). Sublim. Aillada enmig d'uns conreus de cereal, que si hi aneu al maig, estan creixent i tenen tonalitats verdes molt vives.

01.55 h Creuem els vestigis d'un antic aqueducte i arribem a la riera de Sant Cugat i límit urbà de Cerdanyola.

02.15 h Plaça de l'Ajuntament de Cerdanyola.

FITXA TÈCNICA

Distància: uns 10 km

Desnivell: +150 de pujada, -200 de baixada

Horari: 2 h 15' sense comptar les aturades. Per tant és factible fer-ho abans de l'actuació.

Dificultat: fàcil, recorregut per pistes o camins molt amples i fresats.

Orientació: fàcil, sempre tindrem la plana del Vallès com a referència. Hi ha nombrosos pals indicadors i és una zona tan concorreguda que podrem anar preguntant si dubtem de l'itinerari.

Cartografia: Editorial Alpina, mapa Collserola. Escala: 1:25.000

sentiment CASTELLER

castells
Colles Castellers de Catalunya

Covides
VINYES • CELLERS

A la venda a la seu social dels
Castellers de Barcelona
c./ Bilbao, 212-214, 08018 Barcelona